

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

17e jaargang nr. C 14
15 februari 1974

Uitgave in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vraag nr. 227/73 van de heren Müller en Della Briotta aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Bescherming van Europees cultuurgoed.....	3
Schriftelijke vraag nr. 344/73 van de heer Willi Müller aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Vrijstelling van belasting in het reizigersverkeer.....	3
Schriftelijke vraag nr. 345/73 van de heer Scholten aan de Raad van de Europese Gemeenschappen Betreft: Overleg van de ministers van Financiën over de hervorming van het monetaire stelsel	4
Schriftelijke vraag nr. 365/73 van de heer Früh aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Gemeenschappelijk landbouwbeleid	5
Schriftelijke vraag nr. 368/73 van Lord O'Hagan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Veiligheid van het wegvervoer	6
Schriftelijke vraag nr. 393/73 van Lord O'Hagan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Stijging van de prijzen van landbouwgrond in de Gemeenschap.....	7
Schriftelijke vraag nr. 398/73 van de heer Notenboom aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Herstructurering in de Franse schoenindustrie.....	8
Schriftelijke vraag nr. 399/73 van Lord O'Hagan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Wetsontwerp van de Franse Regering waarbij buitenlandse werknemers kunnen worden verkozen tot lid van de ondernemingsraad, en tot personeels- of vakbondsvertegenwoordiger	9
Schriftelijke vraag nr. 428/73 van de heer Mursch aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Liberalisatie van de bouwmarkt in de landen der Gemeenschap.....	10
Schriftelijke vraag nr. 432/73 van de heer Willi Müller aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Zwarte markt voor diergeneesmiddelen	11
Schriftelijke vraag nr. 441/73 van de heren Kater en Müller aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen Betreft: Verbod van het gebruik van pesticiden.....	12

Inhoud (vervolg)

Schriftelijke vraag nr. 443/73 van de heer Scholten aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Coördinatie van de begrotingen van de Lid-Staten	13
Schriftelijke vraag nr. 445/73 van mevrouw Walz aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Harmonisatie van het fundamenteel onderzoek der verschillende Lid-Staten.....	14
Schriftelijke vraag nr. 446/73 van mevrouw Walz aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Actieprogramma deel I, hoofdstuk 3.....	14
Schriftelijke vraag nr. 450/73 van de heer Schwörer aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Subsidies voor de schoenindustrie in Frankrijk en Italië.....	15
Schriftelijke vraag nr. 457/73 van Lord O'Hagan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Walvissen	16
Schriftelijke vraag nr. 467/73 van mevrouw Walz aan de Raad van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Rapport inzake de Europese Unie.....	16
Schriftelijke vraag nr. 471/73 van de heer Brewis aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Derogatie aan nationale octrooirechten door bepalingen die beogen een onnatuurlijke verdeling van de gemeenschappelijke markt tegen te gaan.....	17
Schriftelijke vraag nr. 472/73 van de heer Brewis aan de Raad van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Derogatie aan nationale octrooirechten door bepalingen die beogen een onnatuurlijke verdeling van de gemeenschappelijke markt tegen te gaan.....	17
Schriftelijke vraag nr. 473/73 van de heer Fellermaier aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Garanties voor motorvoertuigen.....	18
Schriftelijke vraag nr. 476/73 van de heer Johnston aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Steun uit het Europees Sociaal Fonds aan de Zes	19
Schriftelijke vraag nr. 484/73 van de heer Johnston aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Europees onderzoekcentrum voor het onderwijs.....	20
Schriftelijke vraag nr. 485/73 van de heer Cousté aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Onderlinge aanpassing van de begrotingen van de Lid-Staten.....	20
Schriftelijke vraag nr. 486/73 van de heer Cousté aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Bescherming van de verbruikers in de Gemeenschap	21
Schriftelijke vraag nr. 487/73 van de heer Seefeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Douaneoverlast voor reizigers per spoor aan de Duits-Belgische grens.....	21
Schriftelijke vraag nr. 497/73 van de heer Johnston aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Actuele omvang van het E.O.F.....	22
Schriftelijke vraag nr. 510/73 van de heer Johnston aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Vervanging van het wegvervoer	23
Schriftelijke vraag nr. 513/73 van de heer Jahn aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Heffing van B.T.W. op door particulieren via een permanente opdracht voor verzameldoelinden gekochte postzegels	23

Inhoud (vervolg)

Schriftelijke vraag nr. 515/73 van Lord O'Hagan aan de Raad van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Bijeenkomsten in het kader van de politieke samenwerking	24
Schriftelijke vraag nr. 517/73 van Lord O'Hagan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Voorlichting over Europese vraagstukken via de televisie	25
Schriftelijke vraag nr. 528/73 van de heer Lagorce aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Maatregelen tegen kindermishandeling	25
Schriftelijke vraag nr. 539/73 van Sir Tufton Beamish aan de Raad van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: De Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek — ambassadeurs belast met overleg	26
Schriftelijke vraag nr. 540/73 van Sir Tufton Beamish aan de Raad van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Studies in het kader van de Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek	26
Schriftelijke vraag nr. 541/73 van Sir Tufton Beamish aan de Raad van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek — rapporten van de ambassadeurs van de Lid-Staten	27
Antwoord op de schriftelijke vragen nrs. 539/73, 540/73 en 541/73	27
Schriftelijke vraag nr. 545/73 van Lord O'Hagan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Algemeen begrip voor het werk van de Commissie	27

II *Vorbereidende besluiten*

Commissie

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot vaststelling in de sector hop van het bedrag van de steun aan de telers met betrekking tot de oogst van 1972	28
Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 816/70 met betrekking tot de definities van likeurwijn en van sommige soorten druivemost	29
Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad inzake de Europese groepering tot samenwerking (E.G.S.)	30
Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard	35
Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot volledige of gedeeltelijke schorsing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor sommige produkten van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit Malta	41
Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen	45
Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwprodukten als voedselhulp	51
Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de verlenging van de termijn voor de tenuitvoerlegging van de Richtlijn van de Raad nr. 72/160/EEG ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw en van de aanwending van cultuurgrond tot verbetering van de structuur, van 17 april 1972, in het Deense Koninkrijk	53

(Vervolg z.o.z.)

Commissie

Bericht van openbare inschrijving van het Fonds d'Orientation et de Régularisation des marchés Agricoles (FORMA), Paris, voor de leveringskosten van 1 999 ton magere-melkpoeder als voedselhulp 54

Bericht van inschrijving van de Einfuhr- und Vorratsstelle für Fette (EVSt-F), Frankfurt, voor de kosten van levering van 1 000 ton magere-melkpoeder aan Ethiopië in het kader van de voedselhulp 55

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 227/73

van de Heren Müller en Della Briotta

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(16 juli 1973)**Betreft:* Bescherming van Europees cultuurgoed

Ondanks een groot aantal nationale voorschriften, volgens welke de handel in en de verkoop van kunstschatten verboden is en strafbaar wordt gesteld, komen steeds weer dergelijke artikelen op de internationale kunstmarkt terecht, waar kapitaalkrachtige groepen en personen deze opkopen en aldus aan de historische belangstelling van de volkeren van Europa onttrekken.

Welke mogelijkheden bestaan er volgens de Commissie om voortaan de Europese kunstschatten doeltreffender te beschermen?

Antwoord

(17 januari 1974)

De bescherming van Europees cultuurgoed dient zich uit te strekken tot alle uitingen van de scheppende geest van de mens en veronderstelt een collectieve bewustwording welke slechts het gevolg kan zijn van een grotere verspreiding van cultuurgoederen door de totstandkoming van een echte gemeenschappelijke markt van cultuurgoederen.

De bescherming van Europees cultuurgoed zal, in afwachting van een communautaire actie op het gebied van cultuur, tot stand moeten komen door een gecoördineerde actie van overheidsorganen ten einde beperkingen en controles vast te stellen die elke verboden uitvoer en elk vertrek buiten Europa van een cultuurgoed van een van de Lid-Staten dienen te voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 344/73

van de heer Willi Müller

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(25 september 1973)**Betreft:* Vrijstelling van belasting in het reizigersverkeer

Volgens de verleden jaar door de Raad afgekondigde tweede richtlijn van 12 juni 1972⁽¹⁾ inzake de vrijstelling van belastingen in het reizigersverkeer kun-

nen reizigers, die uit andere Lid-Staten komen, onder meer 300 sigaretten of een overeenkomstige hoeveelheid andere tabaksprodukten, alsmede 1½ liter sterk alcoholhoudende dranken vrij van rechten invoeren; dit is 1½ maal zoveel als de vrijgestelde hoeveelheden in het reizigersverkeer met derde landen.

⁽¹⁾ PB nr. L 139 van 17. 6. 1972, blz. 28.

Voorwaarde voor de toekenning van de ruimere vrijstelling is echter, dat de betrokken goederen normaal in de handel zijn gekocht. Met andere woorden, reizigers mogen slechts dan 300 sigaretten en 1½ liter sterk alcoholhoudende dranken vrij van rechten invoeren, wanneer zij, bij voorbeeld in Denemarken, onder binnenlandse marktomstandigheden, dus inclusief belasting werden gekocht.

Dit had tot gevolg dat reizigers, bij voorbeeld in het scheepvaartverkeer binnen de E.E.G. anders worden behandeld dan in het luchtverkeer.

Kan de Commissie mededelen:

1. Hoe — en eventueel wanneer — aan deze uiteenlopende behandeling van reizigers binnen het grondgebied van de Gemeenschap een einde kan worden gemaakt?
2. Gaat een dergelijke regeling er in beginsel van uit dat de belastingvrije verkoop van goederen in luchthavens en aan boord van schepen binnen de Gemeenschap zal worden verboden?

Antwoord

(10 januari 1974)

De richtlijn van 28 mei 1969 ⁽¹⁾ zoals gewijzigd bij de richtlijn van 12 juni 1972 bevat een nader uitgewerkt stelsel van vrijstellingen voor goederen welke in de persoonlijke bagage van reizigers worden vervoerd, waarbij de Lid-Staten verplicht zijn in het intracommunautaire verkeer voor de in de artikelen 2 en 4, lid 1, kolom II vermelde artikelen vrijstellingen te verlenen.

Anderzijds dienden de Lid-Staten krachtens artikel 6, lid 1, ervoor te zorgen dat geen enkel artikel waarvan de waarde gelijk is aan of minder bedraagt dan het bedrag van de genoemde vrijstellingen vrij van rechten wordt verkregen door een reiziger die in een Lid-Staat zijn woonplaats of gewone verblijfplaats dan wel het centrum van zijn beroepsbezigheden heeft. Aldus werd in beginsel vermeden dat in het geheel geen belasting zou worden geheven.

Gezien de moeilijkheden om met dit doel voor ogen op zuiver nationaal niveau het fiscale stelsel voor verkopen in luchthavens en havens en aan boord van vliegtuigen en schepen te regelen, heeft de Commissie op verzoek van de Lid-Staten op 22 september 1972 ⁽²⁾ een voorstel voor een richtlijn bij de Raad

⁽¹⁾ PB nr. L 133 van 4. 6. 1969, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 113 van 28. 10. 1972, blz. 15.

ingediend, volgens welke de mogelijkheden van verkrijging van goederen vrij van omzetbelastingen en/of accijnzen een intracommunautaire lucht- of zee-reis zullen worden afgeschaft.

Het spreekt vanzelf dat deze goederen, wanneer zij afkomstig zijn uit derde landen, vooraf in het vrije verkeer moeten zijn gebracht.

Ten einde hieraan te voldoen, heeft de Commissie op 16 november 1972 ⁽³⁾ een voorstel voor een verordening aan de Raad voorgelegd betreffende het tariefstelsel dat van toepassing is op goederen verkregen door reizigers in de verkoopplaatsen van luchthavens en aan boord van vliegtuigen of luchtkussenvaartuigen die de verbinding tussen twee of meer Lid-Staten onderhouden, waarbij wordt beoogd de mogelijkheid om ter gelegenheid van een reis goederen te kopen welke niet beantwoorden aan de voorwaarden van de artikelen 9 en 10 van het E.E.G.-Verdrag, te beperken tot reizigers die in het bezit zijn van een rechtstreeks vervoerbiljet naar een derde land.

De twee voorstellen van de Commissie zijn thans bij de Raad in behandeling.

⁽³⁾ PB nr. C 134 van 27. 12. 1972, blz. 34.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 345/73

van de heer Scholten

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(25 september 1973)

Betreft: Overleg van de ministers van Financiën over de hervorming van het monetaire stelsel

1. Heeft de Raad kennis genomen van de geruchten en persberichten dat aan het overleg in de maand juli 1973 in de zogenaamde groep van 20 van

de ministers van Financiën over de hervorming van het monetaire stelsel — welk overleg in de Verenigde Staten plaats vond — aldaar een overleg is voorafgegaan, waaraan niet alle ministers van Financiën van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, tevens lid van de groep van 20, hebben deelgenomen?

2. Deelt de Raad het standpunt van vragensteller, dat een gesplitst optreden van de ministers van Financiën van de Europese Gemeenschappen bij de besprekingen ter voorbereiding van de herziening van het wereldgeldstelsel een ernstige bedreiging vooral voor het streven van de Gemeenschap van haar kant aan de pogingen tot herziening van het monetaire stelsel zoveel als in haar vermogen ligt bij te dragen en bovendien een eensegzind optreden van de Lid-Staten doorkruist?

3. Is de Raad bereid te bevorderen dat aan elk overleg in de groep van 20 op ministerieel niveau een overleg van de Raad voorafgaat?

4. Indien vraag 3 ontkennend wordt beantwoord is de Raad dan bereid op de ministers van Financiën van de Lid-Staten een beroep te doen zich negatief op te stellen tegenover eventuele pogingen om binnen de groep van 20 besprekingen te arrangeren, waarvoor niet alle ministers van Financiën van de Lid-Staten, tevens lid van de groep van 20, worden uitgenodigd?

Antwoord

(15 januari 1974)

Allereerst dient in herinnering te worden gebracht dat de vaststelling van een gemeenschappelijk standpunt van de Lid-Staten voor wat betreft monetaire betrekkingen met derde landen en internationale organisaties in beginsel is vastgelegd in de resolutie van 1971 betreffende de economische en monetaire unie. De grondslagen waarop dit gemeenschappelijke standpunt berust, zijn neergelegd in de in oktober 1972 door de Staatshoofden en Regeringsleiders afgelegde Verklaring.

Overigens wordt dit gemeenschappelijk standpunt nog voortdurend verduidelijkt en versterkt, hetzij tijdens zittingen van de Raad, hetzij, in voorkomend geval, tijdens informele coördinatievergaderingen van de Vertegenwoordigers der Lid-Staten, voorafgaand aan de ontmoeting met de Vertegenwoordigers van de andere landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 365/73

van de heer Früh

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1973)

Betreft: Gemeenschappelijk landbouwbeleid

In „Berichte und Informationen” van de Europese Gemeenschappen van het Voorlichtingsbureau te Bonn — nr. 33 van 20 augustus 1973 — is een commentaar op het landbouwbeleid gepubliceerd. Naar aanleiding daarvan worden de volgende vragen gesteld:

1. Deelt de Commissie de opvatting van haar voorlichtingsbureau dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid, „eens het cement van de Europese Gemeenschappen, zich hoe langer hoe meer tot een splijtzwam heeft ontwikkeld”?
2. Is de Commissie het eens met de commentator dat een oplossing voor de landbouwproblemen niet in zicht is?
3. Hoe beoordeelt de Commissie de in het artikel geuite mening dat tegen het midden van de jaren

tachtig een verdubbeling van de huidige landbouwproductie te verwachten valt?

4. Deelt de Commissie de mening dat het mogelijk is de markt te beïnvloeden door de prijzen voor landbouwprodukten te drukken?
5. Heeft de Commissie er enig idee van, hoe door het drukken van de prijzen ontstane derving van inkomsten in de landbouw door middel van niet aan een produkt gebonden inkomensoverdrachten kan worden gecompenseerd, en bestaan er berekeningen, waaruit blijkt om welke bedragen het per 1 % prijsverlaging zou kunnen gaan?
6. Deelt de Commissie de opvatting dat, ondanks de voortdurende monetaire onzekerheid „het kunstmatige stelsel van verevening aan de grenzen binnen de Gemeenschap moet worden opgeheven” vóór de voltooiing van de economische en monetaire unie?

Antwoord

(14 januari 1974)

1. De Commissie is het hiermede niet eens. Zij is integendeel van mening dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid een essentiële rol in de Europese integratie zal blijven spelen.
2. De Commissie is van oordeel dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid op zichzelf niet door zijn eigen instrumenten alle problemen van de Europese landbouw kan regelen. De oplossing van bepaalde dezer problemen vereist de tenuitvoerlegging van een samenhangend geheel van communautaire acties, zowel in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid als in dat van de geleidelijke integratie van andere belevingsvormen, een en ander zoals voorgesteld in het Memorandum over de aanpassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid 1973/1978 (COM (73) 1850 def. van 31. 10. 1973).
3. De Commissie is het hiermede niet eens.
4. De Commissie is van mening dat het prijs- en marktbeleid een doelmatig instrument voor de oriëntatie van de produkties vormt.
5. Zoals zij in haar Memorandum over de aanpassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft uiteengezet, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat aanvullende maatregelen in de vorm

van een min of meer algemene en directe ondersteuning van de inkomsten uit de landbouw wel eens zouden kunnen leiden tot het afremmen van de structurele ontwikkeling van de landbouw, tot het ontstaan van aanzienlijke administratieve moeilijkheden in de meeste Lid-Staten en tot al te hoge uitgaven voor de openbare begrotingen.

In hetzelfde Memorandum geeft zij als haar mening te kennen dat alle reeds op het sociaal-structurele gebied aangevallen acties evenals de nieuwe op het niveau van de Raad besproken acties op het gebied van landbouw en andere sectoren, aangevuld door bepaalde elementen zoals in het onderhavige Memorandum vervat, een billijke en gepaste stijging van de inkomsten uit de landbouw mogelijk maken zonder dat de toestand op de markt hierdoor achteruitgaat.

6. De Commissie is van oordeel dat het herstel van één enkele markt uiterlijk op 31 december 1977, de datum waarop de compenserende bedragen zullen worden afgeschaft, met het oog op de economische en monetaire unie zoals voorzien bij de resolutie van 22 maart 1971 en zoals bevestigd door de Topconferentie van oktober 1972, een essentieel doel van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moet blijven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 368/73

van Lord O'Hagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1973)

Betreft: Veiligheid van het wegvervoer

Ter zake van de veiligheid van het wegvervoer bestaat in de meeste Lid-Staten een ingewikkelde wetgeving, waardoor het optreden tegen de meest ernstige overtredingen wordt bemoeilijkt. Om slechts het voorbeeld van Frankrijk aan te halen, zoals de heer Hubert Emmanuel in de „Figaro” (31 juli 1973, blz. 6) aantoonde, is een malafide wegvervoerder die zijn autobussen niet naar behoren onderhoudt, strafbaar volgens zo onevenredig sterk uiteenlopende artikelen van het Strafwetboek, dat zij de rechtbanken de keuze laten, de op een overtreding betrapte vervoerder een boete op te leggen tussen 3 en 20 Franse fran-

ken (!), dan wel een zwaardere boete (500 tot 6 000 franken), geheel afhankelijk van de betrokken rechtbank. Zo zal een autobusongeluk dat de dood van verscheidene personen ten gevolge heeft, zeer wel bestraft kunnen worden met een belachelijke boete, in weerwil van iedere zedelijke overweging.

Is de Commissie voornemens, de Lid-Staten voor te stellen om op zo kort mogelijke termijn de strafwetgeving inzake de veiligheid op de weg te harmoniseren en te vereenvoudigen? Heeft zij reeds studies verricht die het mogelijk maken, een vergelijking te trekken tussen de verschillende nationale strafwetgevingen op dit gebied?

Antwoord

(10 januari 1974)

In het kader van de onderlinge aanpassing van het eigenlijke strafrecht heeft de Commissie tot nu toe geen studies over de desbetreffende nationale wetgevingen ondernomen, noch voorstellen aan de Raad voorgelegd.

De Commissie heeft niet het voornemen voorstellen te doen overeenkomstig de „Nota inzake richtlijnen voor een communautaire actie ter verbetering van de veiligheid op de weg”, waarvan het Europese Parlement op 21 maart 1971 kennis heeft genomen.

Wat betreft de door de Commissie voorgestelde of beoogde algemene maatregelen ten behoeve van de veiligheid op de weg, zij het geachte Parlementslicid verwezen naar het antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 205/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 102 van 24. 11. 1973, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 393/73

van Lord O'Hagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 oktober 1973)

Betreft: Stijging van de prijzen van landbouwgrond in de Gemeenschap

Hoeveel is de prijs van landbouwgrond in het Verenigd Koninkrijk tussen maart 1972 en maart 1973 gestegen, in vergelijking met de andere Lid-Statē?

Is de Commissie van mening dat de prijsstijging in Groot-Brittannië voornamelijk wordt veroorzaakt, zoals de heer Shore heeft verklaard, door de „enorme verdere stijging van de garantiēprijzen die de landbouwers uit hoofde van het gemeenschappelijk landbouwbeleid tegen 1978 zullen ontvangen?”

Antwoord

(17 januari 1974)

Bijgaande tabel bevat de laatste officiële gegevens van de Commissie met betrekking tot de vergelijkbare verkoopwaarde van landbouwgrond in de Lid-Statē.

Vergelijkbaar cijfermateriaal over 1973 is niet beschikbaar. Het blijkt echter dat de stijgende beweging van de grondprijzen in het Verenigd Koninkrijk zich heeft voortgezet.

Wat de hoofdoorzaken van deze opwaartse beweging betreft, moge de Commissie het geachte Parlementslicid verwijzen naar haar antwoord van 15 mei 1973 op schriftelijke vraag nr. 582/72 van de heer Vredeling ⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp.

De Commissie merkte daarbij op dat moeilijk kan worden uitgemaakt of en in welke mate de stijging van de prijzen voor landbouwgrond in Groot-Brittannië verband houdt met de toetreding van dit land tot de E.E.G.

De invloed van de bijzonder sterke monetaire inflatie schijnt de belegging in onroerende goederen in het Verenigd Koninkrijk te hebben aangemoedigd.

In België en Nederland, waar de grondprijs nogal stabiel was geweest en, wat België betreft, zelfs enigszins was teruggelopen, heeft zich een nieuwe prijsstijging voorgedaan welke hoofdzakelijk is veroorzaakt door de monetaire inflatie.

⁽¹⁾ PB nr. C 47 van 26. 6. 1973, blz. 10.

Lid-Staat	Verkoopwaarde van landbouwgrond in rekeneenheden ⁽¹⁾ per ha			
	1969	1970	1971	1972
<i>Bondsrepubliek Duitsland</i> ⁽²⁾	4 213	4 253	4 317	—
<i>Frankrijk</i>				
Grond voor akkerbouw	1 368	1 449	1 530	1 692
Natuurlijke weidegrond	1 350	1 368	1 404	1 530
Totaal	1 350	1 422	1 476	1 620
<i>Italië</i>				
Grond voor akkerbouw waarde per eenheid	1 200	1 157	1 152	—
<i>Nederland</i>				
Grond voor akkerbouw	2 238	2 395	2 381	—
Weidegrond	1 983	2 016	2 006	—
<i>België</i> ⁽³⁾				
Grond voor akkerbouw	5 891	5 611	5 233	—
Weidegrond	4 507	4 311	3 980	—
<i>Luxemburg</i> ⁽⁴⁾				
Grond voor akkerbouw	—	—	—	—
Weidegrond	—	—	—	—
<i>Engeland en Wales</i>	1 180	1 186	1 139	1 263
<i>Schotland</i>	836	979	—	—
<i>Noord-Ierland</i>	—	979	—	—
<i>Ierland</i>	992	1 018	1 152	1 913
<i>Denemarken</i> ⁽⁵⁾	1 489	1 608	1 689	2 031

⁽¹⁾ Wisselkoers per 15. 2. 71: 100 rekeneenheden = 5 000 Bfr. of Flux.; 366 DM; 555,42 FF.; 362 Fl.; 62 500 lire; 41,666 £ en 750 Dkr.

⁽²⁾ Waarde per eenheid voor aankoop van percelen.

⁽³⁾ Gewogen gemiddelde van openbare en onderhandse verkopen.

⁽⁴⁾ Na 1967 geen statistische enquête over de grondprijs, raming van de Landbouwdienst voor 1971—1972, 2 600 rekeneenheden.

⁽⁵⁾ Deze gronden omvatten cultuurgronden zowel met als zonder opstallen.

Bron: OESO, op basis van nationale gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 398/73

van de heer Notenboom

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 oktober 1973)

Betreft: Herstructurering in de Franse schoenindustrie

Is het de Commissie bekend dat ondernemingen in de Franse schoenindustrie, die aan een herstructureringsprogramma meewerken, ter bevordering van

hun export verschillende faciliteiten krijgen, met name:

- kredieten van de Société Ufinex tegen lagere rente dan op de kapitaalmarkt in Frankrijk gangbaar is voor de financiering van de vestiging van verkooppunten in het buitenland;

b) mogelijkheid tot aftrek van 20 tot 30 % van de bedragen die in het buitenland worden geïnvesteerd van de in Frankrijk belastbare winst.

Acht de Commissie de onder a) bedoelde hulp niet in strijd met het E.E.G.-Verdrag?

Kan de Commissie medelen in hoeverre de onder b) bedoelde faciliteit die zij reeds heeft aangemerkt als een ongerechtvaardigde dubbele belastingaftrek al

dan niet nog wordt toegepast respectievelijk al dan niet nog effect heeft?

Kan de Commissie mededelen of de tweërlei taxes parafiscales, die in de Franse schoenindustrie worden geheven namelijk respectievelijk voor de financiering van de technische research en voor het herstructureeringsprogramma zodanig worden toegepast dat daarvoor de concurrentie niet wordt beïnvloed ten nadele van ondernemingen uit de E.E.G.-partnerlanden?

Antwoord

(7 januari 1973)

De Franse Regering heeft de door het geachte Parlements lid sub a) van zijn vraag bedoelde financieringsregeling niet overeenkomstig de bepalingen van artikel 92 en volgende van het E.E.G.-Verdrag ter kennis van de Commissie gebracht, zodat de Commissie zich over deze eventuele samenstelling niet kan uitspreken alvorens de vereiste inlichtingen van de Franse autoriteiten te hebben ontvangen.

Ten aanzien van de sub b) bedoelde maatregel zij het geachte Parlements lid verwezen naar de beschikking van de Commissie van 25 juli 1973 ⁽¹⁾. Volgens deze beschikking is de Franse Republiek gehouden de vereiste maatregelen te nemen om onverwijld aan de fiscale voordelen in kwestie een einde te maken.

Wat betreft de vraag van het geachte Parlements lid welke betrekking heeft op de financiering van technisch onderzoek in Frankrijk enerzijds en de sectoriële herstructurering anderzijds, zij opgemerkt dat:

— de Commissie tegen het Franse stelsel van parafiscale heffingen ten behoeve van het „Centre

⁽¹⁾ PB nr. L 253 van 10. 9. 1973, blz. 10.

technique du Cuir”, dat betrekking heeft op het sectoriële technische onderzoek, de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag aanhangig heeft gemaakt. Zij heeft hierbij de Franse Regering verzocht de uit de andere Lid-Statens ingevoerde produkten van de heffing vrij te stellen. Deze procedure is thans aan de gang;

— de parafiscale heffingen ten behoeve van het ontwikkelingscomité voor de schoenindustrie, welke bestemd zijn voor de kleine en middelgrote ondernemingen van deze sector, worden uitsluitend geheven gedurende een tijdvak van drie jaar en wel uitsluitend op de verkoop van Franse produkten. De opbrengst daarvan is bestemd voor dat Ontwikkelingscomité dat zich bezighoudt met de rationalisatie van deze sector. De Commissie heeft zich op grond hiervan, alsmede met het oog op de beperkte bedragen welke voor deze actie zijn bestemd, op het standpunt gesteld dat de actie van het genoemde Comité als verenigbaar met de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag op het gebied van steunmaatregelen kan worden beschouwd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 399/73

van Lord O'Hagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 oktober 1973)

Betreft: Wetsontwerp van de Franse Regering waarbij buitenlandse werknemers kunnen worden verkozen tot lid van de ondernemingsraad, en tot personeels- of vakbondsvertegenwoordiger

De Franse Regering heeft op 26 september 1973 een wetsontwerp aangenomen houdende wijziging van de voorwaarden inzake verkiesbaarheid voor de functies van lid van de ondernemingsraad en personeelsvertegenwoordiger, alsmede van de voorwaarden voor het aanstellen van vakbondsvertegenwoordigers, zodat buitenlandse werknemers ongeacht hun land van herkomst hiervoor verkiesbaar kunnen zijn.

1. Heeft de Franse Regering op enigerlei wijze de Commissie van het betrokken wetsontwerp in kennis gesteld?
2. Wat is in dit verband de situatie in de andere Lid-Staten die migrerende werknemers opnemen?
3. Welke voorstellen is de Commissie voornemens te doen ten einde de door de Franse Regering genomen beslissing tot de gehele Gemeenschap uit te breiden?

Antwoord

(10 januari 1974)

1. Het door het geachte Parlementslid bedoelde Franse wetsontwerp is niet aan de Commissie voorgelegd. Immers, ofschoon de Lid-Staten gebonden zijn aan artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ van de Raad betreffende de verkiesbaarheid van werknemers die onderdaan zijn van een Lid-Staat en op het grondgebied van een andere Lid-Staat zijn te werk gesteld, in de vertegenwoordigende organen van de werknemers in de onderneming, zijn zij niet verplicht de Commissie op de hoogte stellen van wetsontwerpen waarin dit recht eventueel tot alle buitenlandse werknemers wordt uitgebreid.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

2. De Commissie volgt aandachtig de desbetreffende situatie in de verschillende Lid-Staten van de Gemeenschap.

Zij zal binnenkort de regeringen verzoeken haar de jongste gegevens mede te delen en zal niet nalaten het geachte Parlementslid van de resultaten van dit onderzoek op de hoogte te stellen.

3. De Commissie staat positief tegenover alle maatregelen ter verbetering van de arbeidsvoorwaarden van alle migrerende werknemers. Haar „Sociale Actieprogramma” (COM (73) 1600), dat op 25 oktober 1973 aan de Raad is toegezonden, bevat trouwens desbetreffende voorstellen en stelt acties in uitzicht welke in samenwerking met de Lid-Staten zullen worden uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 428/73

van de heer Mursch

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 oktober 1973)

Betreft: Liberalisatie van de bouwmarkt in de landen der Gemeenschap

1. Zijn de op 26 juli 1971 door de Raad vastgestelde liberalisatie- en coördinatierichtlijnen, waarbij alle Lid-Staten van de Gemeenschap onder meer werden verplicht tot een coördinatie van de procedures voor de aanbesteding en de gunning volgens uniforme criteria, alsmede tot toelating van ondernemingen uit andere Lid-Staten tot de inschrijving, in de landen van de Gemeenschap ten uitvoer gelegd?

2. In welke landen van de Gemeenschap is dit eventueel niet het geval, en welke verschillen bestaan er in detail?

3. Hoe kunnen eventueel voor alle bouwondernemingen in de Lid-Staten der Gemeenschap gelijke kansen bij aanbestedingen worden geschapen?

4. Kan de Commissie bevestigen dat

a) alle bouwondernemingen in de Gemeenschap ongeveer gelijktijdig de beschikking hebben over de aanbestedingsstukken, zodat elke onderneming evenveel tijd heeft om een aanbidding op te stellen?

b) de bouwondernemingen gelijkgerechtigd tot de inschrijving worden toegelaten?

c) de bestekken tegelijkertijd in de talen van de Gemeenschap worden gepubliceerd?

5. Indien vraag 4 niet bevestigend kan worden beantwoord, wat zal de Commissie dan doen om voor

alle bouwondernemingen gelijke voorwaarden te scheppen?

6. Kan men in het kader van een voortschrijdende liberalisatie ervan uitgaan dat in een nabije toekomst

a) in voldoende mate bekendmaking van aanbestedingen zal plaatsvinden, ook onder de grens van

1 miljoen rekeneenheden, om middelgrote bouwondernemingen in de gelegenheid te stellen, mede in te schrijven?

b) die nationale bepalingen buiten werking zullen worden gesteld, waarin het gebruik van bepaalde stoffen af bouwmaterialen uit eigen land wordt voorgeschreven?

Antwoord

(15 januari 1974)

1 en 2. De Commissie bestudeert thans de toepassing van de Richtlijnen 71/304/EEG ⁽¹⁾ en 71/305/EEG ⁽²⁾ door de Lid-Staten. Het is dus nog te vroeg om te constateren of er Lid-Staten zijn, en zo ja welke, die zich niet aan de richtlijnen houden. Echter, als eenmaal een besluit is genomen, zal de Commissie niet aarzelen zich zo nodig te beroepen op artikel 169 van het Verdrag.

3. Indien de richtlijnen worden opgevolgd, hebben de bouwondernemingen in de gehele gemeenschappelijke markt bij inschrijving gelijke kansen.

4. a) Het is ongetwijfeld de bedoeling van de betrokken richtlijnen dat de firma's binnen het kader van de internationale communicatiemogelijkheden evenveel tijd hebben om hun aanbiedingen in te zenden.

b) Het is ook de bedoeling van de richtlijnen en zeker van het Verdrag zelf dat de inschrijvers zonder enige discriminatie van nationaliteit worden aangewezen.

c) Behalve in het bijzondere geval van de „versnelde procedure” zoals bedoeld in Richtlijn 71/305/EEG, is het de bedoeling van de richtlijn dat de inschrijvingsvoorwaarden te-

gelijkertijd in de officiële talen van de Gemeenschap worden gepubliceerd.

5. Bij besluit nr. 71/306/EEG van de Raad van 26 juli 1971 ⁽³⁾ is een Raadgevend Comité inzake overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken ingesteld dat uit deskundigen uit alle Lid-Staten bestaat. Dit Comité bestudeert op gezette tijden op initiatief van de Commissie of op verzoek van een Lid-Staat de problemen in verband met de toepassing van de richtlijnen, met inbegrip van de bijzondere gevallen die zich op dit gebied voordoen. Tot deze problemen behoort ook de kwestie van de internationale communicatie.

6. a) De Commissie en het Raadgevend Comité zien nauwkeurig toe op de doeltreffendheid van de maatregelen voor de bekendmakingen van de Gemeenschap. De Commissie acht het nog te vroeg om te beoordelen of grenswaarden van openbare aanbestedingen welke onder de richtlijnen vallen, in het licht van de opgedane ervaringen moeten worden gewijzigd.

b) Nationale eisen met betrekking tot het gebruik van plaatselijke bouwmaterialen zijn op zichzelf niet in strijd met de voorschriften van de richtlijnen; de Commissie zal hieraan echter een grondig onderzoek wijden.

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 432/73

van de heer Willi Müller

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1973)

Betreft: Zwarte markt voor diergeneesmiddelen

1. Is de Commissie van mening dat de waarschuwing tegen een zwarte markt in de Bondsrepubliek Duitsland voor diergeneesmiddelen die, op basis van de consumentenprijzen berekend, reeds een omvang van omstreeks 50 miljoen DM per jaar zou hebben bereikt gemotiveerd is?

2. Is de Commissie van oordeel dat de wettelijke en administratieve maatregelen om deze ontwikkeling tegen te gaan, voldoende zijn om het onwettige gebruik van geneesmiddelen met sterke werking zoveel mogelijk te beperken?
3. Worden ook in andere landen van de Gemeenschap soortgelijke misbruiken geconstateerd die voor de menselijke gezondheid schadelijke gevolgen hebben?
4. Wat is de Commissie gezien haar verantwoordelijkheid voornemens hiertegen te doen?

Antwoord

(7 januari 1974)

1. Ja.
 - 2, 3 en 4. Met het oog op de uiteenlopende wetgevingen inzake het in de handel brengen van veeartsenijkundige geneesmiddelen en de gevolgen daarvan binnen de Gemeenschap, is de Commissie voornemens binnenkort desbetreffende voorstellen aan de Raad voor te leggen.
- Deze voorstellen hebben in economisch opzicht ten doel deze medicamenten in het vrije verkeer te brengen en, wat de volksgezondheid betreft, te vermijden dat er geen schadelijke stoffen via de aan dieren toegediende produkten en voedingsmiddelen in het lichaam van de mens terechtkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 441/73

van de heren Kater en Müller

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1973)

Betreft: Verbod van het gebruik van pesticiden

Sedert het voorjaar van 1971 is in de Bondsrepubliek Duitsland het gebruik van het pesticide DDT (afgezien van enkele uitzonderingen) verboden.

1. Wat is de mening van de Commissie over het feit dat volgens de meest recente onderzoeken het DDT-gehalte in de lucht constant is gebleven, terwijl de concentratie in de Duitse stuwmeren voor de drinkwatervoorziening een geringe daling vertoont?
2. Zijn soortgelijke ervaringen ook uit andere landen van de Gemeenschap gemeld?
3. Deelt de Commissie de mening dat zelfs de allergeeringste hoeveelheid DDT in lucht of water voor het dierenrijk onrustbarende gevolgen kan hebben en tot het uitsterven van bepaalde diersoorten kan leiden?
4. Zal de Commissie haar invloed aanwenden om definitief een einde te maken aan de fabricage en het gebruik van DDT en andere pesticiden die soortgelijke gevolgen hebben?

Antwoord

(15 januari 1974)

1. De momenteel ter beschikking staande gegevens kunnen niet worden beschouwd als toonaangevend voor de situatie in Duitsland, aangezien de controles over een te kort tijdsbestek en op beperkte wijze zijn uitgevoerd. Het zou dan ook onvoorzicht-

tig zijn hieruit algemene conclusies te trekken, te meer daar de controles worden voortgezet ten einde tot een beter overzicht te kunnen komen. De zich in de lucht bevindende DDT wordt voornamelijk aangevoerd door stofdeeltjes. Er zijn geen aanwijzingen

dat er verband zou moeten worden gelegd met de concentratie van het produkt in drinkwater. Dit verband zou eerder aannemelijk zijn met het DDT-gehalte van het oppervlaktewater.

2. De gegevens betreffende de overige Lid-Staten zijn eveneens te fragmentarisch om zich een voldoende beeld van de situatie te kunnen vormen.

3. De gevolgen van het DDT-gehalte voor de milieufactoren en de betekenis ervan worden momenteel bestudeerd in het kader van de prioritaire acties van het op 19 juli 1973 vastgestelde communautaire actieprogramma. Het door de geachte Afgevaardig-

den opgeworpen probleem is reeds in verschillende vergaderingen van deskundigen bestudeerd. Een nieuw onderzoek blijkt evenwel noodzakelijk met het oog op de onnauwkeurigheid van de gegevens waarover men beschikt.

4. DDT mag in de meeste Lid-Staten voor een groot aantal agrarische doeleinden niet meer gebruikt worden. Toch wordt de produktie van dit middel voortgezet, want het gebruik van DDT is nog van grote betekenis in sommige ontwikkelingslanden, in het bijzonder voor de bestrijding van ziekten die door insecten en parasieten worden overgebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 443/73

van de heer Scholten

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1973)

Betreft: Coördinatie van de begrotingen van de Lid-Staten

1. Heeft de Commissie kennis genomen van vraag en antwoord ter voorbereiding van de algemene financiële beschouwingen in de Tweede Kamer der Staten-Generaal (Zitting 1973-1974-12600) inzake de problematiek of de Nederlandse begroting voor het jaar 1974 voldoet aan de voorstellen van de Commissie ter zake van de coördinatie van de begrotingen van de Lid-Staten?

2. Heeft de Commissie eveneens kennis genomen van hetgeen de minister van Financiën, W. F. Duisenberg, op 11 oktober 1973 daarop aanvullend in de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft medegedeeld?

3. Kan de Commissie bevestigen dat deze opvattingen en interpretaties van het Nederlandse kabinet in overeenstemming zijn met de inzichten en voorstellen van de Commissie?

Antwoord

(10 januari 1974)

1 en 2. Ja.

3. De Commissie brengt het geachte Parlementslid in herinnering dat zij niet gewoon is zich uit te laten over verklaringen van ministers van de Regeringen der Lid-Staten.

Ter voorkoming van een eventueel misverstand moge de Commissie echter het geachte Parlementslid erop wijzen dat de debatten in de Nederlandse Tweede Kamer van de Staten-Generaal betrekking hebben gehad op het ontwerp van het jaarlijkse verslag betreffende de economische toestand van de Gemeenschap zoals dit door de Commissie op 18 september 1973 was ingediend. In dit ontwerp had men geen rekening kunnen houden met de eventuele gevolgen van de herwaardering van de gulden voor het begro-

tingsbeleid: de Raad heeft tijdens zijn 261e zitting van 9 november 1973 de volgende oriëntatie voor het Nederlandse begrotingsbeleid voor 1974 aangenomen:

„Bovendien is het noodzakelijk in 1974 het te financieren netto saldo te beperken tot 1,5 miljard gulden (in kasmiddelen). Dit betekent dat de rijksuitgaven in 1974 niet meer mogen stijgen dan met 10 0/0, met name door vaststelling van absolute prioriteiten voor overmakingen aan particulieren en ondernemingen, alsmede door een beperkte uitbreiding van de personeelssterkte der administraties. Een iets meer expansief begrotingsbeleid mag slechts in overweging worden genomen indien de situatie van de werkgelegenheid zich ten gevolge van de herwaardering van de gulden niet zou verbeteren.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 445/73

van mevrouw Walz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1973)

Betreft: Harmonisatie van het fundamenteel onderzoek der verschillende Lid-Staten

In het actieprogramma inzake het wetenschappelijk en technologisch beleid wordt in deel I, hoofdstuk 2, als een van de taken van de Europese Stichting voor Wetenschappen genoemd: bij te dragen tot de harmonisatie van de nationale activiteiten van de Lid-Staten op het gebied van fundamenteel onderzoek. Welke doelstellingen op welke speciale gebieden staan de Commissie daarbij voor ogen, daar toch juist in de natuurwetenschappen dikwijls het voorrecht de geestelijke vader van nieuwe wetenschappelijke kennis te zijn de feitelijke stoot geeft tot een wetenschappelijke ontdekking, en wedijver de wetenschappelijke vooruitgang bevordert?

Antwoord

(7 januari 1974)

In haar voorstellen voor een actieprogramma inzake het wetenschappelijk en technologisch beleid heeft de Commissie geoperd de Gemeenschap te laten bijdragen tot de in oprichting zijnde Europese Stichting voor Wetenschappen. Het ligt zeker niet in de bedoeling van de Commissie de autonomie te beperken die noodzakelijk is voor een gezonde ontwikkeling van het wetenschappelijk onderzoek bij de nationale instellingen en organen op het gebied van het onderzoek; zij is integendeel van mening dat er een nuttige bijdrage moet worden geleverd tot het fundamenteel onderzoek, met name door het bevorderen van uitwisseling tussen de onderzoekers en deze organisaties, door het stimuleren van de internationale verbindingen en het vergemakkelijken van de acties op het gebied van samenwerking, coördinatie en gezamenlijke exploitatie die noodzakelijk zijn in sectoren waar zware uitrustingen vereist zijn. Om dit te bereiken zou een confrontatie van de nationale activiteiten der Lid-Staten op het gebied van het fundamenteel onderzoek kunnen worden georganiseerd, hetgeen niet betekent dat hierdoor het principe van de wetijver of ieder ander proces wordt opgegeven waardoor wetenschappelijke ontdekkingen worden bevorderd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 446/73

van mevrouw Walz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1973)

Betreft: Actieprogramma deel I, hoofdstuk 3

Zou de Commissie haar eerste programma van acties ter ondersteuning van de beleidsvormen van de Gemeenschap (actieprogramma deel I, hoofdstuk 3) niet dienen uit te breiden met een hoofdstuk „Bevordering van nieuwe technologieën”, aangezien deze toch een conditio sine qua non zijn voor de verwezenlijking van alle andere vooreerst nagestreefde doeleinden?

Antwoord

(10 januari 1974)

Het feit dat de nieuwe technologieën niet uitdrukkelijk voorkomen in het „Actieprogramma voor het wetenschappelijk en technologisch beleid” is voornamelijk een kwestie van opzet, aangezien de hoofdstukken zijn gekozen in samenhang met het

sectorieel beleid van de Gemeenschap. Verschillende in dit document voorgestelde actieprojecten betreffen evenwel de laatste ontwikkelingen op technologisch gebied: geluidsarme straalmotoren voor de luchtvaart, geavanceerd materiaal voor de elektronica, waaronder geheugens voor computers. Enige voorgestelde acties betreffen nieuwe technologieën. Het betreft met name (bladzijde 7 tot 12, deel II) de toepassing van zonne-energie, de ondergrondse vergassing van steenkool, toepassingen van de suprageleiding en van kernversmelting.

Ten einde het gamma op dit gebied zo snel mogelijk te kunnen aanvullen gaat de Commissie voort met het uitwerken van verdere voorstellen. Te dien einde moet de Commissie verschillende instanties raadplegen en moet zij niet alleen de technische of wetenschappelijke aspecten, maar tevens de problemen betreffende de wijze van samenwerking, industrieel eigendom enzovoort in aanmerking nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 450/73

van de heer Schwörer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 november 1973)

Betreft: Subsidies voor de schoenindustrie in Frankrijk en Italië

1. Is het de Commissie bekend dat in de E.E.G.-landen Frankrijk en Italië krachtige pogingen worden ondernomen om de aldaar gevestigde schoenindustrie tegen hun concurrenten binnen de E.E.G. te beschermen en te bevorderen, met name door kredieten tegen een lagere rentevoet dan die op de kapitaalmarkt gebruikelijk is?

Acht de Commissie de genoemde hulp niet onverenigbaar met het E.E.G.-Verdrag?

2. Is de Commissie op de hoogte van de hardnekkige geruchten dat — in weerwil van herhaaldelijke ontkenningen — de bovengenoemde E.E.G.-landen althans indirect die branches met een bijzonder sterke uitvoer subsidiëren? Daartoe behoort met name de Italiaanse schoenindustrie. Zo zou de Italiaanse Staat de normaliter over de uitgevoerde hoeveelheid te berekenen sociale lasten voor zijn rekening nemen. Wat denkt de Commissie te doen om een duidelijk antwoord te krijgen op de vraag of de Italiaanse Staat indirecte subsidies — hetzij door het overnemen van over de uitvoerquote te berekenen sociale lasten, het reeds verlenen van gunstige kredieten bij de bestelling en niet pas bij de levering hetzij door de ontoelaatbare heffing van een parafiscale belasting — verleent of niet?

Antwoord

(7 januari 1974)

De Franse en Italiaanse Regeringen hebben de door het geachte Parlementslid bedoelde steunregelingen ten behoeve van de Franse en Italiaanse schoenindustrie, welke bestaan uit kredietverlening tegen lagere rente en, zoals in het Italiaanse geval, uit algemene maatregelen in de vorm van betaling door de Staat van de sociale lasten op de uitgevoerde hoeveelheden dan wel uit kredietverlening bij de plaatsing van bestellingen, niet overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 92 en volgende van het E.E.G.-Verdrag ter kennis van de Commissie gebracht.

De Commissie kan zich dus over dergelijke maatregelen niet uitspreken alvorens van de Franse en Italiaanse autoriteiten de vereiste inlichtingen te hebben ontvangen; zij is thans bezig deze inlichtingen in te winnen.

Wat de parafiscale heffingen betreft, heeft de Commissie zich moeten bezighouden met de in Frankrijk bestaande heffingen en zij moge het geachte Parlementslid in dit verband verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 398/73 van de heer Notenboom (1).

(1) Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 457/73
van Lord O'Hagan
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(31 oktober 1973)

Betreft: Walvissen

Is de Commissie van plan voorstellen aan de Raad voor te leggen met betrekking tot een Europees verbod voor de verkoop van walvisprodukten? Zo niet, waarom niet?

Antwoord
(14 januari 1974)

Het door het geachte Parlementslid vermelde vraagstuk is een van de problemen die geregeld zijn bij het op 2 maart 1973 te Washington gesloten verdrag inzake de internationale handel in door uitroeiing bedreigde soorten van wilde dieren en planten.

Als dit verdrag eenmaal is bekrachtigd, zal de Commissie zo nodig, aan de hand van de bij de uitvoering van dit verdrag opgedane ervaringen, maatregelen op communautair niveau kunnen voorstellen.

De Commissie moge het geachte Parlementslid voorts verwijzen naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 203/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 102 van 24. 11. 1973, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 467/73
van mevrouw Walz
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(31 oktober 1973)

Betreft: Rapport inzake de Europese Unie

De in oktober 1972 bijeengekomen topconferentie verzocht de instellingen van de Gemeenschap vóór 1975 een rapport omtrent de Europese Unie op te stellen. De voorzitters van de Raad, de Commissie en het Parlement, de heren Nørgaard, Ortolini en Berkhouwer, zijn verscheidene malen bijeengekomen om deze kwestie te bespreken. Heeft ook de president van het Europese Hof van Justitie, de vierde instelling, aan deze vorming van een gemeenschappelijk standpunt een evenredig aandeel gehad?

Antwoord
(15 januari 1974)

Sinds oktober 1972 hebben er verscheidene vergaderingen tussen de Voorzitters van de Instellingen plaatsgevonden. Tijdens deze vergaderingen, die beurtelings door één van de Voorzitters werden georganiseerd, werden problemen besproken betreffende de betrekkingen tussen de Instellingen en, onder meer, de voorbereiding van het rapport inzake de Europese Unie.

De President van het Hof heeft de eerste van deze vergaderingen bijgewoond.

Overwogen wordt om aan volgende vergaderingen de vier Voorzitters te laten deelnemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 471/73

van de heer Brewis

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1973)

Betreft: Derogatie aan nationale octrooirechten door bepalingen die beogen een onnatuurlijke verdeling van de gemeenschappelijke markt tegen te gaan

periode een uitsluitend recht ten aanzien van een aanvulling op reeds bestaande werkwijzen verleent, het vrije verkeer door een dergelijk octrooi geenszins wordt belemmerd,

Kan de Commissie, in verband met het feit dat

de verzekering geven dat noch door

- a) vele onderdanen van de Gemeenschap op rechtmatige wijze een nationaal octrooi voor een uitvinding hebben verkregen en zullen verkrijgen dat in sommige doch niet in alle, Lid-Staten geldig is, en dat
- b) geldige octrooien per definitie worden verleend voor iets nieuws, dat dus een aanvulling vormt op datgene wat vóór de datum van de geoctrooieerde uitvinding reeds bestond, zodat, wanneer een octrooi de houder voor een beperkte

- i) het treffen en toepassen van besluiten uit hoofde van artikel 85 van het Verdrag van Rome,
- ii) noch door het stellen van voorwaarden in het — thans in ontwerp-stadium verkerende — communautaire octrooiverdrag, op enigerlei wijze afbreuk zal worden gedaan aan het beginsel dat de invoer door derden van op octrooirechten inbreuk makende produkten in het gebied waar een octrooihouder nationale octrooirechten kan doen gelden, niet is vrijgesteld van rechtsvervolging krachtens dit nationale octrooi?

Antwoord

(17 januari 1974)

De Commissie beseft het grote belang van de nationale octrooirechtstelsels waarvan het bestaan wordt gewaarborgd door het E.E.G.-Verdrag. Volgens de bewoordingen van dit Verdrag zijn beperkingen en het verbod van vrij goederenverkeer toegelaten voor zover zij verband houden met het bestaan van deze stelsels. Maar beperkingen ten aanzien van de uitoefening van de nationale octrooirechten zijn ook gesteld. De regels van de artikelen 30 t/m 36 van het E.E.G.-Verdrag worden met name overtreden wanneer de aan octrooien ontleende rechten worden gebruikt om de invoer van produkten te belemmeren welke door de houders van die rechten zelf of met hun toestemming door derden in de handel zijn gebracht. Ook kan de Commissie een overtreding van

de artikelen 85 en 86 van het Verdrag betreffende bijzondere gevallen constateren wanneer een dergelijke invoer wordt belemmerd door overeenkomsten die de mededinging beperken of door misbruik van een machtspositie.

De Commissie is van oordeel dat de bepalingen van het ontwerpverdrag betreffende een Europees octrooi voor de gemeenschappelijke markt aan bovenstaande criteria beantwoorden. Voor het communautaire octrooi kunnen geen bepalingen, zelfs van voorbijgaande strekking, worden toegelaten, welke niet in overeenstemming zijn met de genoemde regels van het Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 472/73

van de heer Brewis

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1973)

Betreft: Derogatie aan nationale octrooirechten door bepalingen die beogen een onnatuurlijke verdeling van de gemeenschappelijke markt tegen te gaan

Kan de Raad, in verband met het feit dat

- a) vele onderdanen van de Gemeenschap op rechtmatige wijze een nationaal octrooi voor een uit-

vinding hebben verkregen en zullen verkrijgen dat in sommige doch niet in alle, Lid-Staten geldig is, en dat

- b) geldige octrooien per definitie worden verleend voor iets nieuws, dat dus een aanvulling vormt op datgene wat vóór de datum van de geoctrooieerde uitvinding reeds bestond, zodat, wanneer een octrooi de houder voor een beperkte periode een uitsluitend recht ten aanzien van een aanvulling op reeds bestaande werkwijzen verleent, het vrije verkeer door een dergelijk octrooi geenszins wordt belemmerd,

de verzekering geven dat noch door

- i) het treffen en toepassen van besluiten uit hoofde van artikel 85 van het Verdrag van Rome,
ii) noch door het stellen van voorwaarden in het — thans in ontwerp-stadium verkerende — communautaire octrooiverdrag, op enigerlei wijze afbreuk zal worden gedaan aan het beginsel dat de invoer door derden van op octrooirechten inbreuk makende producten in het gebied waar een octrooihouder nationale octrooirechten kan doen gelden, niet is vrijgesteld van rechtsvervolging krachtens dit nationale octrooi?

Antwoord

(15 januari 1974)

1. De Raad vestigt de aandacht van de geachte Afgevaardigde op het feit dat toepassing van artikel 85 van het Verdrag van Rome onder de bevoegdheid van de Commissie valt. Het ligt derhalve niet op zijn weg over dit onderwerp een standpunt in te nemen.

2. De ontwerp-tekst van het verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt ⁽¹⁾ werd opgesteld door een groep deskundigen en zal worden voorgelegd aan een Intergouvernementele Conferentie die wordt gehouden in mei 1974 te Luxemburg. De volgende antwoorden zijn dus gebaseerd op dit ontwerp-verdrag, waarin echter tijdens voornoemde Conferentie wijzigingen kunnen worden aangebracht.

3. Met dit ontwerp wordt hetzelfde beoogd als met het E.E.G.-Verdrag voor wat het vrije verkeer

van goederen en de harmonisatie van de mededingingsvoorwaarden betreft.

Krachtens dit ontwerp is de mogelijkheid voor de rechthebbende op een nationaal octrooi om krachtens zijn eigen wetgeving een vervolging in te stellen tegen de importeur van een door zijn octrooi beschermd voortbrengsel, afhankelijk van het feit of zijn rechten niet zijn begrensd. Er is sprake van begrenzing van de aan een nationaal octrooi verbonden rechten wanneer het door dit octrooi beschermde voortbrengsel op het grondgebied van een van de Lid-Staten in het verkeer is gebracht door de rechthebbende op het octrooi, of door de rechthebbende op een nationaal octrooi dat in een andere Lid-Staat is verleend voor dezelfde uitvinding, die een economische binding heeft met de octrooihouder in de eerste Staat, dan wel door de houder van een contractuele licentie of van een licentie van rechtswege.

4. De vraag of bovengenoemde voorschriften na een overgangperiode in werking zullen treden, kon nog niet worden opgelost.

⁽¹⁾ Dit ontwerp is in 1973 gepubliceerd door het Bureau voor Officiële Publikaties van de Europese Gemeenschappen — Luxemburg.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 473/73

van de heer Fellermaier

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1973)

Betreft: Garanties voor motorvoertuigen

1. Wat is de mening van de Commissie, uit een oogpunt niet alleen van verkeersveiligheid, doch ook van consumentenbeleid, over het feit dat van de in de E.E.G. gefabriceerde motorvoertuigen sommige worden geleverd met een garantie voor de duur van zes maanden of 10 000 afgelegde kilometers, andere daarentegen met een garantie van een jaar, respectievelijk 20 000 km?

2. Acht de Commissie, gezien de stand van de technische ontwikkeling in de automobiellindustrie, het niet noodzakelijk dat alle autoproducenten de garantie tot ten minste een jaar, respectievelijk 20 000 afgelegde kilometers uitbreiden?

3. Is het de Commissie bekend dat enkele automobielfabrikanten, ongetwijfeld met het oog op de mededinging op de nationale markt al naar gelang van het land verschillende garantiebepalingen toepassen?
4. Welke consequenties trekt de Commissie uit dit gedrag, dat met de gemeenschappelijke markt niet te verenigen is?

Antwoord

(17 januari 1974)

1 en 2. De Commissie is uiteraard voorstander van een zo groot mogelijke bescherming van de verbruiker. De kwestie van de garanties is geheel afhankelijk van het particuliere initiatief, aangezien zij verder strekt dan de normale bescherming welke door automobielfabrikanten en -handelaren volgens de nationale wet aan hun klanten wordt gegeven; zij leent zich dan ook niet voor een wettelijke bindende actie van de Commissie binnen het kader van de harmonisatie van de wetgevingen volgens de voorschriften van het Verdrag.

3 en 4. Uiteenlopende verkoopvoorwaarden en uit hoofde daarvan uiteenlopende garantieperioden zoals die door de fabrikanten worden aangeboden, kunnen in bepaalde gevallen een uiting van eigen initiatief bij de concurrentie zijn. De Commissie heeft geen reden om aan te nemen dat uiteenlopende garantieperioden van de automobielhandel, of zij nu verschillend worden toegepast naar gelang van de verschillende automerken dan wel naar gelang van de verschillende rayons voor hetzelfde merk, niet het gevolg zijn van concurrentie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 476/73

van de heer Johnston

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1973)

Betreft: Steun uit het Europees Sociaal Fonds aan de Zes

Verwacht de Commissie dat de oorspronkelijke Lid-Staten in de toekomst in dezelfde verhouding als vroeger steun uit het Europees Sociaal Fonds zullen blijven ontvangen?

Antwoord

(7 januari 1974)

Er bestaan geen quota waarop elke Lid-Staat voor de steun van het Europees Sociaal Fonds recht zou hebben.

De Commissie neemt haar besluiten overeenkomstig het besluit van de Raad van 1 februari 1971 ⁽¹⁾ en de verordeningen welke dit besluit aanvullen, waarbij zij rekening houdt met het communautaire belang van de in aanmerking komende projecten en de intrinsieke waarde daarvan, alsmede met de financiële mogelijkheden en de door het Comité van het Europees Sociaal Fonds uitgebrachte adviezen.

⁽¹⁾ PB nr. L 28 van 4. 2. 1971, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 484/73

van de heer Johnston

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1973)

Betreft: Europees onderzoekcentrum voor het onderwijs

Overweegt de Commissie voorstellen in te dienen voor de oprichting van een Europees onderzoekcentrum voor het onderwijs?

Antwoord

(10 januari 1974)

Bij het uitwerken van voorstellen voor toekomstige werkzaamheden ten behoeve van het onderwijs zal de Commissie streven naar een vergemakkelijking van een nauwer contact en samenwerking tussen onderzoekers op dit gebied. De Commissie stelt zich echter op het standpunt dat de totstandkoming van institutionele voorzieningen voor dit doel moet worden gezien in het licht van een verdere kennis en ervaring welke zal worden opgedaan naar gelang de specifieke programma's tot uitvoering worden gebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 485/73

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1973)

Betreft: Onderlinge aanpassing van de begrotingen van de Lid-Staten

Kan de Commissie van de Europese Gemeenschappen mededelen of zij, gezien de voorrang die de Economische en Monetaire Unie geniet, met de onderlinge aanpassing van de begrotingen van de Lid-Staten vorderingen van enige betekenis kan maken?

Kan de Commissie nader omschrijven welke vorderingen er zijn gemaakt en op welke moeilijkheden zij stuit?

Antwoord

(15 januari 1974)

1. De Commissie beseft dat, om een voor de verwezenlijking van de Economische en monetaire Unie vereiste mate van coördinatie van het begrotingsbeleid van de Lid-Staten te bereiken, de budgettaire voorschriften van de Lid-Staten zekere aanpassingen moeten ondergaan. Zij heeft haar standpunt over de voornaamste aspecten van het door het geachte Parlementslid opgeworpen probleem reeds uiteen kunnen zetten in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 117/73 ⁽¹⁾ inzake de aanpassing van de budgettaire tijdschema's.

2. Het streven naar synchronisatie, dat tot uiting kwam in de tijdschema's voor de voorbereiding van de begrotingen van de Lid-Staten der oorspronkelijke Gemeenschap, had de coördinatie van hun begrotingsbeleid vergemakkelijkt. Het niet samenvallen van het begrotingsjaar met het kalenderjaar in de

drie nieuwe Lid-Staten heeft in dit opzicht bepaalde problemen geschapen welke men tot oplossing tracht te brengen door de door de Lid-Staten verstrekte gegevens om te zetten in gegevens met betrekking tot het kalenderjaar. De Ierse Regering heeft overigens in mei jl. haar voornemen te kennen gegeven het begrotingsjaar vanaf 1 januari 1975 te laten samenvallen met het kalenderjaar voor alle uitgaven en voor het grootste deel van de ontvangsten van de staatsbegroting. De coördinatie van het begrotingsbeleid zou bovendien gediend zijn door een grotere overeenstemming tussen de procedures voor de voorbereiding, indiening en uitvoering van de begrotingen. Dit harmonisatieprobleem dat zich voor de gehele vergrote Gemeenschap voordoet, naar gelang van de verwezenlijking van de Economische en Monetaire Unie, zal wegens de institutionele consequenties slechts geleidelijk tot oplossing kunnen worden gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. C 78 van 29. 9. 1973, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 486/73

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1973)

Betreft: Bescherming van de verbruikers in de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de reeds begonnen werkzaamheden tot opstelling van een actieprogramma voor de bescherming van de verbruikers in de Gemeenschap?

Met welke verbruikersorganisaties op Europees niveau of dat van de Lid-Statens staat zij thans reeds in verbinding?

Aan welke acties op het gebied van de bescherming van de verbruikers denkt zij de voorrang te verlenen?

Antwoord

(11 januari 1974)

1. De Commissie heeft aan de Raad op 5 december 1973 een ontwerp voor een inleidend programma inzake voorlichting en bescherming van verbruikers, overgebracht. De raadpleging van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité is gevraagd geweest.

2. De Commissie staat regelmatig in contact met de zes Europese organisaties die bij haar besluit van 28 juni 1972 zijn erkend als vertegenwoordigers van de verbruikers op het niveau van de Gemeenschap. Deze zijn als volgt:

Europees Bureau van verbruikersverenigingen (BEUC)
(Bureau européen des Unions des consommateurs),

Het Comité van gezinsorganisaties bij de Europese Gemeenschappen (COFACE)
(Comité des organisations familiales auprès des Communautés européennes),

Europese Gemeenschap van coöperaties van verbruikers (EURO-COOP)

(Communauté européenne des coopératives de consommation),

Europees Verbond van Vakverenigingen (CES)
(Confédération européenne des syndicats),

Wereldverbond van de Arbeid (EO-CMT)
(Confédération mondiale du travail),

Verbindingskantoor van de Confédération générale du travail (CGT)
(Confederazione generale del Lavoro (CGIL)).

De Commissie staat eveneens in verbinding met vele nationale verbruikersorganisaties, die te talrijk zijn om afzonderlijk te worden genoemd.

Er is een Raadgevend Comité van verbruikers, waarvan de leden vertegenwoordigers van bovenstaande organisaties zijn, opgericht en in werking.

3. Behalve het werk dat reeds wordt gedaan op het gebied van de bescherming van verbruikers, worden de doelstellingen voor de onmiddellijke toekomst in het sub 1 hierboven vermelde programma als prioriteiten beschouwd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 487/73

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1973)

Betreft: Douaneoverlast voor reizigers per spoor aan de Duits-Belgische grens

1. Is het de Commissie bekend dat reizigers per spoor aan de Duits-Belgische grens de restauratiewagen van de Belgische Spoorwegen om redenen van douanecontrole moeten verlaten, en hiervan eerst na het overschrijden van de grens weer gebruik mogen maken?

2. Is de Commissie niet met mij van mening dat dit een beperking van het intracommunautaire reizigersvervoer vormt?
3. Wat is de Commissie voornemens te doen om aan deze misstand een einde te maken?

Antwoord

(15 januari 1974)

Wegens de handhaving van bepaalde beperkingen van de vrije invoer van goederen behorende tot de persoonlijke bagage van reizigers in verband met de onvoldoende harmonisatie van de tarieven van verbruiksbelastingen in de Lid-Staten en wegens het nationale karakter van andere voorschriften zoals die met betrekking tot de handel in verdovende middelen, wapens, enz., kan er voor de Lid-Staten aanleiding zijn om bij het passeren van de grens een douanecontrole uit te oefenen op de door de reizigers in hun persoonlijke bagage vervoerde goederen. Dit verklaart de door het geachte Parlements lid vermelde maatregel.

De Commissie is het echter met het geachte Parlements lid eens dat deze maatregel weinig strookt met het beeld dat de reiziger zich na 15 jaar integratie van de gemeenschappelijke markt zou mogen maken.

De Commissie is dan ook voornemens de Lid-Staten te verzoeken de bestaande controlemaatregelen te herzien ten einde deze zo mogelijk in bepaalde opzichten te verlichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 497/73

van de heer Johnston

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1973)

Betreft: Actuele omvang van het E.O.F.

Acht de Commissie de huidige omvang van het E.O.F. voldoende en welke eventuele voorstellen heeft zij om de omvang van het fonds te vergroten?

Antwoord

(7 januari 1974)

De Lid-Staten die de Tweede Associatieovereenkomst hebben ondertekend, hebben ten laste van het Derde Europese Ontwikkelingsfonds een bedrag van 900 miljoen rekeneenheden ter beschikking van de Commissie gesteld voor een tijdvak van 5 jaar, eindigende op 31 januari 1975. Dit bedrag werd vervolgens in verband met de toetreding van het eiland Mauritius tot de Overeenkomst van Jaoende verhoogd met 5 miljoen rekeneenheden. Aangezien deze Overeenkomst eerst op 1 januari 1971 in werking is getreden, dient het gehele bedrag van deze 905 miljoen rekeneenheden praktisch in 4 jaar te worden vastgelegd.

Per 31 december 1973 hebben de betalingsverplichtingen ongeveer 650 miljoen rekeneenheden bedragen, waardoor een krediet van ongeveer 250 miljoen

rekeneenheden overblijft dat tot januari 1975 voor diverse projecten (welke reeds in een vergevorderd stadium van behandeling zijn) zal worden aangewend.

Hierbij zij aangetekend dat tot nu toe bijna 30 miljoen rekeneenheden besteed moesten worden voor buitengewone steunmaatregelen zoals bedoeld in artikel 20 van de Overeenkomst van Jaoende; het zou de Commissie zeer moeilijk vallen nieuwe bedragen voor dergelijke maatregelen ten behoeve van de door droogte getroffen landen van de Sahel uit te trekken zonder de uitvoering van de programma's, welke reeds lang tevoren zijn vastgesteld op grond van door de geassocieerde staten ingediende verzoeken om financiering, ernstig in gevaar te brengen. De Commissie verheugt zich dan ook over het amende-

ment dat het Europese Parlement heeft aangebracht in hoofdstuk X van de ontwerp-begroting waardoor in het gedeelte „Commissie” een rampenfonds voor een bedrag van 35 miljoen rekeneenheden zal worden opgenomen, onverminderd de 5 miljoen rekeneenheden ter dekking van de kosten van vervoer van voedselhulp.

De vaststelling van het bedrag voor het toekomstige E.O.F. zal aan de orde worden gebracht bij de onderhandelingen welke thans met het oog op de vernieuwing van de Associatieovereenkomst plaatsvinden. Het is nog te vroeg om reeds thans iets over de omvang daarvan mede te delen.

De onderhandelingsrichtlijn van de Raad aan de Commissie van 15 januari 1973 bepaalt echter dat de nieuwe Overeenkomst de geassocieerde Afrikaanse staten, Madagaskar en Mauritius in het algemeen zal verzekeren van voordelen gelijk aan die welke zij thans genieten, waarbij de nieuwe geassocieerde staten op voet van gelijkheid met de oude moeten worden behandeld. Dit betekent, zoals in het Memorandum van de Commissie is uiteengezet, dat het verovene als reële grootheden moet worden beschouwd en dat de nieuwe geassocieerde staten bij vergelijkbare omstandigheden op dezelfde wijze als de oude staten moeten worden behandeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 510/73

van de heer Johnston

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1973)

Betreft: Vervanging van het wegvervoer

Welke plannen heeft de Commissie om het gebruik van andere vervoermiddelen zoals spoor- en waterwegen te bevorderen, gezien de door bepaalde Lid-Statens ter gelegenheid van de lopende besprekingen over de omvang en het gewicht van zeer zware vrachtauto's geuite vrees voor milieuverontreiniging?

Antwoord

(10 januari 1974)

De Commissie volgt met bijzondere aandacht de voor het milieu gerezen problemen door het zware vrachtverkeer over de weg. Zij houdt hiermede rekening bij de werkzaamheden die momenteel worden verricht op de gebieden van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, het milieubeleid en in het kader van de acties die zouden kunnen worden overwogen om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden op het gebied van de energievoorziening.

In haar mededeling aan de Raad van 24 oktober 1973 met betrekking tot ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid ⁽¹⁾ stelt de Commissie de geleidelijke invoering van een samenhangend communautair vervoersysteem voor waarbij rekening wordt gehouden met de eisen van de Economische

⁽¹⁾ COM (73) 1725.

en Monetaire Unie en dat tegen de geringste kosten voor de samenleving functioneert.

Gezien vanuit dit oogpunt is de Commissie van mening dat de optimale spreiding van het verkeer moet voortvloeien uit de toepassing van het principe van de markteconomie. Dit principe moet worden gehanteerd in het licht van de maatregelen die op communautair vlak zullen worden genomen, met name ten aanzien van het leggen van heffingen op het gebruik der infrastructuur, de keuze tussen de verschillende investeringen voor de infrastructuur en de ontwikkeling van het gecombineerde vervoer. Voorts kunnen sommige reeds genomen of overwogen maatregelen ter beperking van hinder, met name van het lawaai, verkeersoverlast en verontreiniging, van invloed zijn op het gebruik van de alternatieven waarop de geachte Afgevaardigde doelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 513/73

van de heer Jahn

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1973)

Betreft: Heffing van B.T.W. op door particulieren via een permanente opdracht voor verzameldoelinden gekochte postzegels

De laatste tijd hebben in het Groothertogdom Luxemburg woonachtige postzegelverzamelaars moeten vaststellen dat door hen via een permanente op-

dracht, bij het verzendbureau voor postzegels voor verzameldoeleinden te Frankfurt in de Bondsrepubliek, dan wel in andere Lid-Staten, bestelde postzegels door de Luxemburgse P.T.T. alleen worden afgeleverd, wanneer hierop 10 % B.T.W. wordt betaald.

Kan de Commissie in dit verband de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoe verklaart de Commissie deze sinds kort gevolgde praktijk van de Luxemburgse autoriteiten om particuliere verzamelaars, die gedurende vele, soms zelfs tientallen jaren, belastingvrij postzegels als verzamelobjecten uit andere Lid-Staten

hebben kunnen betrekken, tot de betaling van B.T.W. te dwingen?

2. Is deze gang van zaken in overeenstemming met de geest en de letter van het E.E.G.-Verdrag?
3. Hoe is dit optreden te rijmen met het algemeen bekende doel van de Commissie, de bevolking van de Gemeenschap sterker bewust te maken van de realiteiten van de gemeenschappelijke markt?
4. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om aan het anti-communautaire optreden van de betrokken Luxemburgse instanties, dat op de weg naar de Europese integratie ongetwijfeld een achteruitgang betekent, onmiddellijk paal en perk te stellen?

Antwoord

(10 januari 1974)

In de eerste richtlijn van de Raad van 11 april 1967 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting⁽¹⁾ is uitdrukkelijk ervan uitgegaan dat de B.T.W. zo algemeen mogelijk moet worden toegepast, en dat het toepassingsgebied zich in beginsel dient uit te strekken tot alle stadia van de produktie en verdeling, met inbegrip van de invoer van goederen en de verlening van diensten.

In haar voorstel voor een zesde richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de omzetbelasting, dat de Commissie op 29 juni 1973 bij de Raad heeft ingediend⁽²⁾, heeft de Commissie zich met name op het standpunt gesteld dat, gezien de aard van deze be-

lasting, de gemeenschappelijke lijst van vrijstellingen zo beperkt mogelijk diende te zijn.

Daarom zijn in het voorstel van de Commissie uitstutend de leveringen van nieuwe postzegels die in het binnenland de waarde van frankering hebben, als vrijstelling opgenomen, met uitsluiting van leveringen door handelaren in postzegels voor verzameldoeleinden.

De heffing van B.T.W. door de Luxemburgse autoriteiten bij de invoer van postzegels voor verzameldoeleinden behoeft dus geen enkele toelichting van de zijde der Commissie. Immers, de heffing van belasting op postzegels voor verzameldoeleinden is volkomen in overeenstemming met de bepalingen van de eerste en tweede richtlijn voor de B.T.W. van 11 april 1967 en zal voor de Lid-Staten zelfs verplicht worden gesteld, indien het thans bij de Raad in behandeling zijnde voorstel voor de zesde richtlijn voor de B.T.W. door de Raad wordt aangenomen.

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 14. 4. 1967, blz. 1301.

⁽²⁾ PB nr. C 80 van 5. 10. 1973, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 515/73

van Lord O'Hagan

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 november 1973)

Betreft: Bijeenkomsten in het kader van de politieke samenwerking

In hoeverre is de Raad het erover eens geworden dat bijeenkomsten in het kader van de politieke samenwerking op dezelfde plaats dienen te worden gehouden als de zittingen van de Raad, en wel onmiddellijk vóór of na deze?

Antwoord*(15 januari 1974)*

De vaststelling van de datum en de plaats van de vergaderingen die in het kader van de politieke samenwerking worden gehouden valt buiten de bevoegdheid van de Raad.

Datum en plaats van deze vergaderingen worden namelijk in onderling overleg vastgesteld door de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten in overeenstemming met wat daaromtrent door hen op 23 juli 1973 te Kopenhagen is overeengekomen.

Voorts verwijst de Raad de geachte Afgevaardigde naar het antwoord dat de Fungerend Voorzitter van de Raad, de heer Nørsgaard, tijdens de vergadering van het Europese Parlement van 18 september 1973 te Luxemburg gegeven heeft op de mondelinge vraag nr. 75/73 ⁽¹⁾ van de heer Bertrand.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 165, blz. 34.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 517/73**van Lord O'Hagan****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(23 november 1973)*

Betreft: Voorlichting over Europese vraagstukken via de televisie

Is de Commissie bereid het Europese Parlement in het bezit te stellen van het rapport dat zij haar diensten tijdens haar 270e vergadering heeft verzocht op te stellen met betrekking tot de plaats die de verschillende nationale televisiestations in hun programma's inruimen?

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen ten einde te bereiken dat er televisieuitzendingen vaker en op uitvoeriger wijze aandacht wordt besteed aan de Europese vraagstukken?

Antwoord*(10 januari 1974)*

Zoals het geachte Parlements lid zelf opmerkt, heeft de Commissie het in zijn vraag vermelde besluit eerst genomen gedurende de vergadering van 31 oktober 1973. Aangezien het document nog niet is voltooid, kan de Commissie nog niet mededelen welke maatregelen zij eventueel zal nemen.

Zij kan het geachte Parlements lid echter verzekeren dat zij heel veel belangstelling heeft voor een toenemende bekendmaking van beleidsvormen en werkzaamheden van de Gemeenschap door middel van televisie en zij zal gaarne te gelegener tijd haar desbetreffende voorstellen met de bevoegde parlementaire commissie bespreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 528/73**van de heer Lagorce****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 november 1973)*

Betreft: Maatregelen tegen kindermishandeling

Heeft de Commissie zich al eens beziggehouden met het vraagstuk van de kindermishandeling? Is het haar bij voorbeeld bekend dat, volgens een recent persbericht, alleen

in Groot-Brittannië, jaarlijks 700 kinderen — met andere woorden 2 per dag — vaak onder ellendige omstandigheden sterven ten gevolge van de slechte behandeling — om het woord mishandeling niet te gebruiken — die onwaardige ouders hen doen ondergaan.

Kan de Commissie niet, in het kader van het door haar op velerlei gebied nagestreefde beleid ten behoeve van kinderen en jeugdige personen, aan de Lid-Staten voorstellen doen toekomen om inderdaad strengere wettelijke maatregelen toe te passen, ten einde deze schandelijke mishandelingen waarvan maar al teveel onschuldige kinderen in alle landen van de Gemeenschap het slachtoffer zijn, doeltreffend te kunnen bestrijden.

Antwoord

(7 januari 1974)

De Commissie is van mening dat deze aangelegenheid in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt. Indien de Commissie bij haar verdere werkzaamheden in verband met het Sociale Actieprogramma, in het bijzonder op het gebied van gezinsbeleid, enige actie noodzakelijk acht, zal zij niet aarzelen dit punt onder de aandacht van de Lid-Staten te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 539/73

van Sir Tufton Beamish

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1973)

Betreft: De Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek — ambassadeurs belast met overleg ⁽¹⁾

In welke landen werden de ambassadeurs van de negen Lid-Staten belast met het voeren van overleg over specifieke onderwerpen:

- a) in de hoofdstad van de Voorzitter van de Raad, op verzoek van het Politiek Comité, de Voorzitter van de Raad of een andere Lid-Staat;
 - b) in een andere hoofdstad op verzoek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken;
- en werd in al deze gevallen een woordvoerder van de Gemeenschap benoemd voor het onderhouden van de noodzakelijke contacten?

⁽¹⁾ Zie: Tweede rapport inzake de Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 540/73

van Sir Tufton Beamish

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1973)

Betreft: Studies in het kader van de Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek

Welke specifieke onderwerpen heeft het politiek comité van de Lid-Staten aan de ministers van Buitenlandse Zaken ter bestudering voorgelegd en welke onderwerpen werden verwezen naar groepen van deskundigen, respectievelijk naar bijzondere groepen voor analyse en onderzoek voor het formuleren van gemeenschappelijke standpunten op middellange en lange termijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 541/73
van Sir Tufton Beamish
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1973)

Betreft: Europese politieke samenwerking op het gebied van de buitenlandse politiek
— rapporten van de ambassadeurs van de Lid-Staten

Hoe vaak heeft het politiek comité verzocht om de opstelling door de ambassadeurs van alle Lid-Staten van een gezamenlijk rapport over specifieke vraagstukken en welke zijn deze vraagstukken?

Antwoord
op de schriftelijke vragen nrs. 539/73, 540/73 en 541/73
(15 januari 1974)

Zoals de geachte Afgevaardigde reeds zelf in de titel van deze vragen aangeeft, hebben deze betrekking op de politieke samenwerking tussen de Lid-Staten op het gebied van de buitenlandse politiek.

Deze samenwerking valt niet onder de bevoegdheid van de Raad, maar onder die van de Ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 545/73
van Lord O'Hagan
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 december 1973)

Betreft: Algemeen begrip voor het werk van de Commissie

Is de Commissie voornemens een uitvoerig organisatieschema te publiceren dat een duidelijk beeld geeft van haar interne structuur om bij het publiek meer begrip voor haar werk te wekken?

Antwoord
(15 januari 1974)

Wegens de talrijke veranderingen in de loop van 1973 bij de diensten van de Commissie in verband met de uitbreiding (vertrek van ambtenaren, benoeming van nieuwe ambtenaren), heeft de Commissie het niet dienstig geacht gedurende dit tijdvak een organisatieschema te publiceren dat snel verouderd zou zijn geweest.

Het nieuwe organisatieschema van de Commissie zal, zoals in het verleden, in de loop van januari 1974 verschijnen in een bijzonder supplement van het Bulletin van de Europese Gemeenschappen.

Zoals het geachte Parlements lid ongetwijfeld bekend zal zijn, is het Bulletin van de Europese Gemeenschappen een publikatie welke op ruime schaal wordt verspreid in de belanghebbende kringen van de Gemeenschap en van sommige derde landen.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor en verordening (EEG) van de Raad tot vaststelling in de sector hop van het bedrag van de steun aan de telers met betrekking tot de oogst van 1972

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 10 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1696/71 van de Raad van 26 juli 1971 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector hop⁽¹⁾, gewijzigd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 5,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 1696/71 voorziet in de mogelijkheid, de hoptelers een steunbedrag toe te kennen dat hen in staat stelt een redelijk inkomen te verwerven; dat het steunbedrag per ha wordt vastgesteld en naar ras wordt gedifferentieerd met inachtneming van de gemiddelde ontvangsten, vergeleken met de gemiddelde ontvangs-

ten uit voorgaande oogsten, alsmede van de marktsituatie en de prijsontwikkeling;

Overwegende dat op grond van de oogstresultaten van 1972 een steunbedrag dient te worden vastgesteld voor enkele hoprassen; dat de steun voor een bepaald ras op een hoger peil moet worden vastgesteld dan voor de andere,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de oogst van 1972 wordt steun toegekend aan de telers van hop van de rassen Hallertauer, Saaz, Spalter, Strisselspalt en Tardif de Bourgogne.

De hoogte van deze steun wordt vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage van deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag, volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 4. 8. 1971, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

BIJLAGE

Bedrag van de steun aan hoptelers voor de oogst van 1972

Ras	Steunbedrag in R.E./ha
Hallertauer	300
Saaz	300
Spalter	300
Strisselspalt	600
Tardif de Bourgogne	300

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 816/70 met betrekking tot de definities van likeurwijn en van sommige soorten druivemost

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat volgens de thans in de Gemeenschap geldende bepalingen, likeurwijn en druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit, welke normaal wordt gebruikt bij de verwerking van verwerkte produkten op basis van wijn en van most, beide onder dezelfde definitie vallen van bijlage II van Verordening (EEG) nr. 816/70 van de Raad van 28 april 1970 houdende aanvullende bepalingen inzake de gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2592/73⁽²⁾; dat het ontbreken van een aparte definitie voor verse druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit tot gevolg heeft dat produkten waarvan de bestemming, de eigenschappen en het prijspeil zeer verschillend zijn, aan dezelfde regeling zijn onderworpen; dat het derhalve dienstig is een bijzondere definitie op te stellen voor verse druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit;

Overwegende dat volgens de definitie van geconcentreerd druivemost in punt 4 van bijlage II van Verordening (EEG) nr. 816/70 onttrekking van het in de druivemost aanwezige water door rechtstreekse werking van vuur niet is toegestaan; dat, aangezien deze methode vanouds wordt toegepast in sommige gebieden van de Gemeenschap en het aldus verkregen produkt er in de handel wordt gebracht en wordt gebruikt voor de bereiding van bepaalde likeurwijnen, er aanleiding toe bestaat deze bijwerking te aanvaarden door invoering van een definitie van gekaramelliseerde druivemost;

Overwegende dat het bovendien noodzakelijk is gebleken de definitie van likeurwijn zodanig aan te passen dat toevoeging van bovengenoemde gekaramelliseerde druivemost bij de bereiding van bepaalde likeurwijnen mogelijk wordt;

Overwegende dat de invoering van deze nieuwe definities een technische aanpassing van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 816/70 vergt; dat het met name noodzakelijk is een bepaling op te nemen

waarbij het gebruik van druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit, wordt beperkt ten einde concurrentiedistorties met likeurwijnen te voorkomen;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2680/73 van de Raad van 27 december 1972⁽³⁾, met name de lijst van produkten in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 816/70 is gewijzigd; dat deze gelegenheid moet worden aangegrepen om artikel 33, lid 1, aan deze nieuwe lijst aan te passen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 1, lid 4, sub b), tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 816/70 worden na de woorden „geconcentreerde druivemost”, de woorden „gekaramelliseerde druivemost, verse druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit” toegevoegd.

Artikel 2

In artikel 25, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 816/70 worden de woorden „in punt 11 en 21” vervangen door de woorden „in punt 3 bis, 11 en 21”.

Artikel 3

Artikel 27, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 816/70 wordt aangevuld met de volgende eerste alinea:

„Druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit, mag alleen worden gebruikt voor de bereiding van de produkten van post 22.06 van het gemeenschappelijk douanetarief.”

Artikel 4

Artikel 28, lid 2, wordt met de volgende tweede alinea aangevuld:

„Druivemost waarvan de gisting door toevoegen van ingevoerde alcohol is gestuit, mag slechts worden gebruikt voor de bereiding van de produkten van post 22.06 van het gemeenschappelijke douanetarief.”

Artikel 5

Bijlage II van Verordening (EEG) nr. 816/70 wordt als volgt gewijzigd:

⁽³⁾ PB nr. L 289 van 27.12.1972, blz. 1.

⁽¹⁾ PB nr. L 99 van 5.5.1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 269 van 26.9.1973, blz. 1.

1. Na punt 3 wordt het volgende punt toegevoegd:

„3 bis: *Druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit:*

Druivemost met een effectief alcoholgehalte van ten minste 12° en ten hoogste 21° verkregen door toevoegen aan uitsluitend van de in artikel 16 bedoelde wijnstokkrassen afkomstige druivemost welke in de Gemeenschap is vervaardigd,

— hetzij van neutrale, uit produkten van de wijnstok gewonnen alcohol met een effectief alcoholgehalte van ten minste 95°,

— hetzij van een niet-gerectificeerd produkt verkregen door distillatie van wijn en met een effectief alcoholgehalte van ten minste 52° en ten hoogste 80°; als druivemost waarvan de gisting door toevoegen van alcohol is gestuit, worden evenwel niet beschouwd de produkten die beantwoorden aan de definitie van likeurwijn.”

2. Na punt 4 wordt het volgende punt toegevoegd:

„4 bis: *Gekaramelliseerde druivemost:*

Druivemost

— verkregen door gedeeltelijke onttrekking van water aan de druivemost, door de recht-

streekse werking van vuur onder normale atmosferische druk waardoor een gedeeltelijke karamellisatie van de in deze most aanwezige suiker plaatsvindt,

— uitsluitend afkomstig van de in artikel 16 bedoelde wijnstokkrassen,

— vervaardigd in de Gemeenschap, en

— bereid uit druivemost met een minimum natuurlijk alcoholgehalte van 10°.”

3. In punt 11 komt de tekst van het tweede streepje sub iii) als volgt te luiden:

„iii) hetzij geconcentreerde druivemost of, voor sommige in bepaalde gebieden voortgebrachte kwaliteitslikeurwijnen welke voorkomen op een nog vast te stellen lijst en waarvoor zulks vanouds gebruikelijk is, gekaramelliseerde druivemost.”

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad inzake de Europese groepering tot samenwerking (E.G.S.)

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat een harmonische ontwikkeling van de economische activiteit binnen de gehele Gemeenschap en een gestadige en evenwichtige expansie dienen te worden bevorderd door de invoering van een gemeenschappelijke markt, welke analoge voorwaarden waarborgt als op een nationale markt bestaan; dat de verwezenlijking daarvan inhoudt dat voor personen en vennootschappen, die in het kader van de verruimde markt een economische activiteit uitoe-

fenen, juridische voorwaarden gelden die de aanpassing van hun activiteit aan de economische factoren van de verruimde markt vergemakkelijken; dat het daarom noodzakelijk is dat deze personen en vennootschappen, naast de voor de herstructurering van hun ondernemingen geschikte juridische instrumenten, ook beschikken over middelen die het hun mogelijk maken samen te werken over de grenzen heen;

Overwegende dat een dergelijke samenwerking momenteel stuit op moeilijkheden van juridische, fiscale en psychologische aard; dat de talloze in het nationale recht van de Lid-Staten bestaande van elkaar afwijkende vormen niet geschikt zijn voor samenwerking op het niveau van de gemeenschappelijke markt, omdat zij te zeer gebonden zijn aan een nationale rechtsorde;

Overwegende dat een optreden van de Gemeenschap derhalve noodzakelijk lijkt om de hierboven vermelde doelstellingen van de Gemeenschap te verwezenlijken;

Overwegende dat de in het Verdrag bedoelde harmonisatie van de nationale voorschriften niet voldoende is om deze bezwaren weg te nemen; dat deze harmonisatie met name niet verhindert dat het juridisch instrument is gebonden aan de nationale rechtsorde waaronder een van de deelnemende ondernemingen ressorteert, terwijl het juist in een multinationaal kader en met ondernemingen van verschillende landen zou moeten functioneren; dat het derhalve noodzakelijk is een juridisch instrument in te voeren dat onder het communautaire recht ressorteert ten einde deze samenwerking, met name voor de kleine en middelgrote ondernemingen, op gepaste wijze mogelijk te maken; dat de meest geschikte methode daarvoor is de invoering van een samenwerkingsinstrument op contractuele basis, in de vorm van een „Europese groepering tot samenwerking”; dat de oprichting en de werkzaamheden van een dergelijke groepering onderworpen blijven aan de communautaire regels betreffende de mededinging en aan de voor de toepassing van deze regels getroffen maatregelen;

Overwegende dat in het Verdrag de voor de oprichting van dit juridisch instrument vereiste bevoegdheden niet zijn geregeld;

Overwegende dat, met het oog op een soepele werking van de groepering, een grote vrijheid dient te worden gelaten om de wijze waarop zij functioneert te bepalen; dat bij stilzwijgen van de verordening en de oprichtingsovereenkomst verwijzing naar een subsidiair recht derhalve noodzakelijk is;

Overwegende dat de groepering op geen enkele wijze in de plaats mag treden van commerciële of niet-commerciële vennootschappen, welke oogmerk, doel en juridische structuur volkomen verschillend zijn; dat haar eigen werkzaamheid zich moet ontwikkelen op grond van de werkzaamheden van haar leden, in het verlengde daarvan moet blijven en daarmee moet samenhangen;

Overwegende dat wegens het bestaan, in de Gemeenschap, van een groot aantal ondernemingen die aan een enkele eigenaar toebehoren, de toegang tot de groepering zowel aan natuurlijke personen als aan vennootschappen dient open te staan;

Overwegende dat de groepering in de eerste plaats de samenwerking tussen de ondernemingen, die hun activiteit op het grondgebied van de Lid-Staten uitoefenen, mogelijk moet maken;

Overwegende dat de groepering bestemd is om de samenwerking tussen haar leden te bevorderen, hetgeen inhoudt dat zij rechtens onderling gelijk zijn;

Overwegende dat aan de groepering een eigen rechtsbevoegdheid moet worden verleend om het haar bij wet en overeenkomst vastgestelde doel met vrucht te kunnen verwezenlijken;

Overwegende dat tegenover de niet-verplichtstelling van een kapitaal, terwijl de groepering rechtsbevoegd zal zijn, de bescherming van derden dient te worden verzekerd door zowel de persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van de leden als de openbaarmaking van de gegevens van de groepering voor te schrijven;

Overwegende dat de groepering dient te beschikken over financiële middelen die normaliter afkomstig zijn van contributies of inbreng van haar leden; maar dat zij geen obligaties zal mogen uitgeven noch een beroep zal mogen doen op de kapitaalmarkt;

Overwegende dat de oprichtingsovereenkomst van de groepering een sterk intuitu personae gericht karakter draagt, waardoor de rechten van de leden alleen overdraagbaar kunnen zijn na toestemming van de vergadering van de leden;

Overwegende dat wegens de strenge aansprakelijkheidsregeling van de groepering de gevolgen van de eventuele toetreding en uittreding van de leden dienen te worden geregeld;

Overwegende dat vanwege de verschillende nietigheidsgronden die de overeenkomst kunnen vitiëren, het bestaan van de groepering kan worden geraakt; dat derhalve ter bescherming van derden moet worden bepaald dat hun de nietigheid niet kan worden tegengeworpen;

Overwegende dat wegens de beperkingen die haar zijn opgelegd met betrekking tot haar doel, de groepering in beginsel geen winst zal mogen maken; dat evenwel niet uitgesloten is dat in sommige gevallen zou kunnen blijken dat winst is gemaakt; dat de groepering niet een van haar leden losstaande economische eenheid vormt en derhalve de belasting op de eventuele winst slechts bij de leden dient te worden geheven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Europese groeperingen tot samenwerking kunnen bij overeenkomst voor een bepaalde duur worden opgericht onder de voorwaarden, op de wijze en met de gevolgen als in deze verordening bepaald.
2. Ten aanzien van vraagstukken welke in deze verordening niet zijn geregeld is het recht van toepassing dat geldt in het land van de zetel als vastgesteld in de overeenkomst tot oprichting van de groepering.
3. De groepering heeft de bevoegdheid drager te zijn van rechten en verplichtingen, overeenkomsten aan te gaan of andere rechtshandelingen te verrichten en in rechte op te treden met ingang van de in artikel 4, lid 2, van de onderhavige verordening bedoelde inschrijving.

Artikel 2

1. Het doel van de groepering is de door haar leden uitgeoefende economische activiteiten te vergemakkelijken of te ontwikkelen en de resultaten van deze activiteiten te verbeteren of te vergroten. De groepering heeft niet ten doel het behalen van winst voor zich zelf.

Het doel van de groepering als omschreven in de oprichtingsovereenkomst moet overeenstemmen met de hieronder in lid 2 vermelde bepalingen.

2. De activiteit van de groepering is beperkt:

- tot het verlenen van diensten uitsluitend ten behoeve van haar leden;
- tot bewerking van goederen, uitsluitend ten behoeve van haar leden;

3. De groepering mag geen bestuurstaken uitoefenen ten aanzien van de activiteiten van haar leden.

4. De groepering mag niet meer dan 250 werknemers in dienst hebben.

Artikel 3

1. Een groepering moet worden opgericht door ten minste:

- a) twee vennootschappen in de zin van artikel 58, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, welke vallen onder de wetgeving van verschillende Lid-Statens;
- b) twee natuurlijke personen die elk een industriële, commerciële, ambachtelijke of landbouwonderneming exploiteren en wier respectieve werkzaamheden hoofdzakelijk worden uitgeoefend op het grondgebied van verschillende Lid-Statens;
- c) een natuurlijk persoon die één van de in lid 1, sub b), bedoelde werkzaamheden uitoefent op het grondgebied van de Lid-Staat en een vennootschap welke valt onder de wetgeving van een andere Lid-Staat.

2. Ieder lid van een groepering moet uit fiscaal oogpunt zijn woonplaats hebben in een Lid-Staat.

Artikel 4

1. In de overeenkomst tot oprichting van de groepering wordt de zetel vermeld, die binnen de Gemeenschap moet zijn gelegen.

De overeenkomst vermeldt bovendien ten minste:

- a) de naam van de groepering;
- b) het doel waarvoor de groepering wordt opgericht;
- c) de naam, firmanaam, rechtsvorm, het domicilie of de maatschappelijke zetel alsmede in voorkomend geval het nummer waaronder en de plaats waar elk van de leden van de groepering is ingeschreven;
- d) de beperkte duur waarvoor de groepering is aangegaan.

2. De groepering wordt ingeschreven in het daarvoor door de Lid-Staat van de zetel aangewezen register. De overeenkomst wordt gedeponereerd op het moment van de inschrijving; latere wijzigingen van de overeenkomst worden eveneens gedeponereerd.

De in het eerste lid van dit artikel bedoelde gegevens worden openbaar gemaakt overeenkomstig de krachtens artikel 19 van deze verordening vastgestelde formaliteiten; elke wijziging van deze gegevens wordt openbaar gemaakt onder dezelfde voorwaarden. Hetzelfde is van kracht voor de namen en adressen van de personen bedoeld in artikel 7, lid 1, van deze verordening en, zo nodig, van de aanduiding dat zij gemeenschappelijk moeten optreden.

3. Indien de door deze verordening voorgeschreven formaliteiten voor inschrijving en openbaarmaking niet zijn vervuld kunnen de aan publikatie onderworpen gegevens niet aan derden worden tegenovergenomen. Deze kunnen er zich echter wel op beroepen.

Artikel 5

1. Die nietigheid van de overeenkomst tot oprichting van de groepering moet worden vastgesteld bij rechterlijke beslissing.

2. De nietigheid kan eerst aan derden worden tegengeworpen vanaf de openbaarmaking van het vonnis in het officiële publikatieblad genoemd in artikel 19, lid 1, van deze verordening, tenzij wordt bewezen dat derden de nietigheid kenden toen zij met de groepering handelden.

Artikel 6

1. In de overeenkomst wordt geregeld welke organen de groepering heeft alsmede de wijze waarop zij functioneert, behoudens de bepalingen van de leden 2 tot en met 5 en artikel 7 van deze verordening.

2. De vergadering van de leden van de groepering heeft de meest uitgebreide bevoegdheden om alle besluiten te nemen of elke handeling te verrichten met het oog op de verwezenlijking van het doel van de groepering.

3. De besluiten worden genomen overeenkomstig de eisen van de overeenkomst of de onderhavige verordening.

Indien de overeenkomst hieromtrent niets bepaalt kan de vergadering slechts met eenparigheid van stemmen van de leden van de groepering besluiten tot wijziging van de overeenkomst, tot vervroegde ontbinding of tot voortzetting van de groepering.

4. Elk lid beschikt over ten minste één stem. De overeenkomst kan evenwel aan bepaalde leden meerdere stemmen toekennen.

5. De vergadering moet worden bijengeroepen indien een bestuurder of ten minste een vierde van het aantal leden van de groepering daarom verzoekt.

Artikel 7

1. De groepering wordt bestuurd door één of meer, bij overeenkomst of door de vergadering aangewezen natuurlijke personen.

2. Elk der bestuurders bindt de groepering tegenover derden, zelfs indien hun handelingen niet het doel van de groepering betreffen. In de overeenkomst kan evenwel worden bepaald dat de groepering slechts rechtsgeldig kan worden gebonden door meerdere gezamenlijk handelende bestuurders. Enige andere beperking van hun bevoegdheden, voortvloeiende uit de overeenkomst of uit een besluit van de vergadering, kan niet aan derden worden tegengeworpen, zelfs niet indien deze beperking is gepubliceerd.

3. De naam (namen) en het (de) adres (adressen) van deze persoon (personen) en eventueel de vermelding dat zij gezamenlijk moeten handelen, worden openbaar gemaakt overeenkomstig de voorschriften voor de openbaarmaking van artikel 4 van deze verordening.

Artikel 8

1. In de overeenkomst kan worden bepaald dat de leden verplicht zijn geld, goederen in natura of diensten in te brengen. Eveneens kunnen de voorwaarden worden vastgesteld waaronder de leden, voor zover nodig, bijdragen om tekorten aan te zuiveren. Indien zulks in de overeenkomst niet wordt geregeld stelt de vergadering deze voorwaarden vast; indien een regeling achterwege blijft, wordt voor gelijke delen bijgepast.

2. Voor overdracht van de rechten van de leden is de toestemming nodig van de vergadering. Behoudens uitdrukkelijke bepaling in de overeenkomst wordt deze beslissing genomen met eenparigheid van stemmen van de leden van de groepering en gepubliceerd overeenkomstig de voorschriften voor de openbaarmaking voorzien in artikel 4 van deze verordening.

3. De groepering mag geen obligaties uitgeven, noch een beroep doen op de kapitaalmarkt.

Artikel 9

1. De leden van de groepering zijn onbeperkt en hoofdelijk met hun eigen vermogen aansprakelijk voor de schulden van de groepering.

2. De schuldeisers van de groepering kunnen de betaling van hun vorderingen bij een der leden eerst eisen nadat zij de groepering tevergeefs schriftelijk hebben aangemaand.

3. Indien een lid wordt aangesproken wegens schulden van de groepering kan hij dezelfde verweermiddelen aanvoeren die aan de groepering zelf openstaan.

Artikel 10

Brieven en bestelopdrachten van de groepering moeten op leesbare wijze bevatten:

- de naam van de groepering gevolgd door de woorden „Europese groepering tot samenwerking”;
- het inschrijvingsnummer van de groepering in het in artikel 4, lid 2, van deze verordening bedoelde register, alsmede de naam van dit register;
- de plaats waar de zetel van de groepering is gevestigd.

In voorkomend geval moet hierin worden vermeld dat de groepering geliquideerd wordt.

Artikel 11

1. Over de toelating van de nieuwe leden beslist de vergadering van de leden van de groepering met eenparigheid van stemmen, behoudens uitdrukkelijke bepaling in de overeenkomst.

2. Elk nieuw lid is onder de in artikel 9 bedoelde voorwaarden aansprakelijk voor de schulden van de groepering, zelfs indien deze zijn ontstaan vóór het tijdstip waarop hij tot de groepering is toegetreten.

Artikel 12

1. In de overeenkomst kan worden bepaald dat de leden kunnen uittreden door opzegging van het lidmaatschap. In zodanig geval wordt hierin eveneens bepaald onder welke voorwaarden de opzegging kan geschieden, op straffe van nietigheid van de bepaling die het uittreden toestaat.

2. De vergadering van de leden van de groepering kan besluiten tot uitsluiting van een lid dat gewoonlijk niet aan zijn verplichtingen voldoet of de werkwijze van de groepering verstoort. Het besluit wordt genomen overeenkomstig het bepaalde in de overeenkomst of, bij stilzwijgen van de overeenkomst, met eenparigheid van stemmen van de andere leden van de groepering.

3. In geval van opzegging of uitsluiting van een lid blijft de groepering tussen de overblijvende leden bestaan onder de in de overeenkomst of door de vergadering vastgestelde voorwaarden.

Artikel 13

1. De groepering wordt ontbonden:

- a) door de verwezenlijking of het wegvallen van haar doel;
- b) door het verstrijken van de tijdsduur waarvoor zij is aangegaan;
- c) door een besluit van haar leden genomen overeenkomstig artikel 6, lid 3, van deze verordening;
- d) indien het aantal leden van de groepering daalt beneden de twee.

2. Een groepering uitsluitend bestaande uit leden voor wie de wetgeving van één enkele Lid-Staat geldt, wordt ontbonden indien aan de eisen van genoemd artikel 3, lid 1, binnen 6 maanden niet opnieuw wordt voldaan.

3. Indien in de overeenkomst niet anders is bepaald, wordt de groepering eveneens ontbonden:

- a) door het faillissement van één van haar leden;
- b) door iedere andere juridische of administratieve maatregel, gebaseerd op de insolventie of het opgehouden hebben te betalen van een lid;
- d) door de dood of de onbekwaamheid van een natuurlijk persoon of door de ontbinding van een vennootschap, die tot de leden van de groepering behoort;
- d) door het opgeven van de in lid 3, lid 1, sub b), bedoelde economische activiteit of door het opgeven van de fiscale woonplaats binnen de Gemeenschap door één van haar leden;

4. Indien in de overeenkomst is vastgesteld dat de groepering blijft bestaan in een van de gevallen bedoeld in lid 3, dan maakt het desbetreffende lid geen deel meer uit van de groepering. De groepering blijft bestaan tussen de overblijvende leden onder de in de overeenkomst of door de vergadering vastgestelde voorwaarden.

Artikel 14

1. Op verzoek van iedereen die aantoonbaar een wettig belang te hebben, kan de rechter de groepering ontbinden waarvan het doel, bepaald in de oprichtingsovereenkomst, of waarvan de activiteiten niet overeenstemmen met de bepalingen vermeld in artikel 2 van deze verordening.

2. Op verzoek van een lid kan de rechter op grond van geldige redenen een groepering ontbinden.

Artikel 15

1. Indien één van de leden van de groepering ophoudt deel daarvan uit te maken, vindt een waardering van het vermogen van de groepering plaats, ten einde het gedeelte dat hem toekomt of eventueel de vorderingen van de groepering op hem te bepalen. Bij stilzwijgen van de overeenkomst wordt deze handeling verricht door de bestuurder(s) die de positie van het uittredende lid liquideert (liquideren).

2. Het lid dat ophoudt deel uit te maken van de groepering blijft onder de in artikel 9 bedoelde voorwaarden aansprakelijk voor de schulden van de groepering die zijn ontstaan voor de openbaarmaking van zijn uittreding, en wel gedurende een periode van 5 jaar na de openbaarmaking, verricht overeenkomstig de in artikel 4 van deze verordening voorgeschreven formaliteiten.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing bij de overdracht van de rechten van een lid als bedoeld in artikel 8, lid 2, van deze verordening.

Artikel 16

1. Ontbinding van de groepering wordt gevolgd door haar vereffening. Indien de overeenkomst hieromtrent niets uitdrukkelijk bepaalt of indien de vergadering geen besluit hieromtrent neemt gaat (gaan) de bestuurder(s) over tot vereffening. Een of meer liquidateurs kunnen door de rechter worden benoemd indien de ontbinding is uitgesproken bij een rechterlijk vonnis overeenkomstig artikel 14 van deze verordening, of op een met redenen omkleed verzoek van één van de leden.

2. De groepering behoudt haar recht- en handelsbevoegdheid als bedoeld in artikel 1, lid 3, van deze verordening ten behoeve van de vereffening. Gedurende haar vereffening wordt de groepering vertegenwoordigd door haar vereffenaars.

3. De ontbinding van de groepering en de naam (namen) van de vereffenaar(s) wordt (worden) ingeschreven en openbaargemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van deze verordening.

Artikel 17

1. De vereffenaars handelen de lopende zaken af, innen de vorderingen en maken de activa te gelde voor zover dit nodig is voor de betaling der schulden en eventueel de verdeling tussen de leden. Het na de betaling van de schulden overblijvende bedrag wordt door de vereffenaars tussen de leden van de groepering verdeeld volgens de bepalingen van de overeenkomst. Indien de overeenkomst niets bepaalt geschiedt de verdeling in gelijke delen.

2. De vereffenaars geven geldsommen of vermogensbestanddelen in bewaring wanneer deze toekomen aan schuldeisers die zij niet hebben kunnen betalen of aan leden van de groepering die zij het hun op grond van de verdeling toekomend deel niet hebben kunnen uitbetalen.

3. Indien de verdeling van het vermogen aanleiding geeft tot een geschil moeten de vereffenaars de verdeling van de desbetreffende bedragen opschorten tot de bevoegde rechter het geschil heeft beslecht.

4. De vereffenaars moeten de sluiting van de vereffening laten inschrijven en publiceren overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van deze verordening.

Artikel 18

1. Rechtsvorderingen die tegen de groepering, of door de groepering tegen één van haar leden kunnen worden ingesteld ter zake van de nakoming van de

overeenkomst tot oprichting van de groepering verjaren 5 jaar na de openbaarmaking van de sluiting van de vereffening van de groepering.

2. De verjaring begint te lopen op de datum waarop de sluiting van de vereffening, als bedoeld in artikel 17, lid 5, van deze verordening, wordt openbaargemaakt.

Artikel 19

1. De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen om de toepassing van de bepalingen van deze verordening betreffende de openbaarmaking van de groepering te waarborgen.

Zij dragen er zorg voor dat de opgaven, bedoeld in artikel 4, lid 1, en de wijzigingen daarin, evenals alle andere gegevens die voor publikatie in aanmerking komen, worden gepubliceerd in het officiële publikatieblad van de naamloze vennootschappen van de staat waar de groepering haar zetel heeft. Zij dragen er eveneens zorg voor dat een ieder toegang heeft tot het register als bedoeld in artikel 4, lid 2, van deze verordening en tot de documenten die er zijn neergelegd.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om een sanctie te stellen op:

a) het ongeoorloofd gebruik van de benaming „Europese groepering tot samenwerking” of het gebruik van enige andere benaming welke aanleiding geeft tot verwarring hiermede, door enige groepering die niet overeenkomstig de bepalingen van deze verordening is opgericht;

b) elke inbreuk op het bepaalde in artikel 10.

Artikel 20

Indien de groepering winst heeft gemaakt, worden de leden hiervoor ieder rechtstreeks belast.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat, ten einde zowel het vrije verkeer van ideeën als de uitoefening van culturele activiteiten en het verrichten van wetenschappelijk onderzoek binnen de Gemeenschap te bevorderen, de uit derde landen ingevoerde voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard zoveel mogelijk dienen te worden vrijgesteld van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief; dat bovendien de Overeenkomst van Florence, die werd uitgewerkt onder auspiciën van de Organisatie van de Verenigde Naties op Opvoedkundig, Wetenschappelijk en Cultureel Terrein (UNESCO), welke op 21 mei 1952 in werking trad en welke in de meeste Lid-Staten de basis vormt voor de daarop van toepassing zijnde bepalingen, het toestaan van dergelijke douanenvrijstellingen voorziet;

Overwegende dat de toepassing van de douanenvrijstellingen voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard in de gehele Gemeenschap uniform dient te zijn;

Overwegende dat meer in het bijzonder met betrekking tot de wetenschappelijke instrumenten of toestellen, en ten einde rekening te houden met een eventuele vervaardiging door de industrieën in de Gemeenschap, het verlenen van de vrijstelling afhankelijk dient te worden gesteld van de voorwaarde dat instrumenten of toestellen met dezelfde wetenschappelijke waarde niet in de Gemeenschap beschikbaar zijn en niet alleen niet in de Lid-Staat die deze wenst in te voeren;

Overwegende dat met het oog op de snelle ontwikkeling van de techniek op het gebied van wetenschappelijke toestellen en instrumenten, het vaststellen van deze feitelijke situatie vereist dat er op gemeenschapsniveau tot raadpleging wordt overgegaan in het kader van een Comité, zodat een nauwe en doelmatige samenwerking op dit gebied mogelijk wordt tussen de Lid-Staten en de Commissie;

Overwegende dat het van belang is de uniforme toepassing van deze verordening te waarborgen en hiertoe een communautaire procedure in te stellen die het mogelijk maakt binnen een passende termijn de wijze van toepassing daarvan vast te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Die invoer van de in bijlage I opgenomen voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard geschiedt met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, ongeacht het gebruik waartoe deze voorwerpen zijn bestemd.

Artikel 2

1. De invoer van de in bijlage II opgenomen voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke

of culturele aard geschiedt met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, wanneer zij bestemd zijn:

- hetzij voor openbare instellingen en organisaties of instellingen en organisaties van openbaar belang met een opvoedkundig, wetenschappelijk of cultureel karakter,
- hetzij voor openbare instellingen en organisaties of instellingen en organisaties van openbaar belang, vallende onder de categorieën, die achter ieder voorwerp in kolom 3 van bedoelde bijlage zijn vermeld, voor zover deze als zodanig door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zijn erkend.

2. De in lid 1 bedoelde vrijstelling wordt rechtstreeks en volgens de door hen vastgestelde modaliteiten verleend door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de invoerende instelling of organisatie is gelegen.

Artikel 3

1. De invoer van de niet in de artikelen 1 en 2 bedoelde wetenschappelijke instrumenten en toestellen, die uitsluitend worden ingevoerd voor het onderwijs of zuiver wetenschappelijk onderzoek geschiedt met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, wanneer:

- a) zij bestemd zijn:
- voor openbare instellingen en organisaties of instellingen en organisaties van openbaar belang wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek is;
 - voor particuliere wetenschappelijke of onderwijsinstellingen die als zodanig door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zijn erkend,

en wanneer

b) op dat ogenblik geen instrumenten of toestellen met dezelfde wetenschappelijke waarde in de Gemeenschap worden vervaardigd.

2. Mits alle noodzakelijke bewijsstukken worden overgelegd is de in lid 1 bedoelde vrijstelling van toepassing op delen, reservedelen en toebehoren, die noodzakelijk zijn voor de werking van de wetenschappelijke instrumenten en toestellen die zelf met vrijstelling van rechten kunnen worden ingevoerd.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel:

- wordt onder „zuiver wetenschappelijk onderzoek” verstaan het onderzoek dat voor niet-commerciële doeleinden wordt verricht,
- wordt de gelijkheid van de wetenschappelijke waarde beoordeeld door de kenmerken en bijzonderheden van het instrument of het toestel, waarvoor de aanvraag werd gedaan, te vergelijken

ken met die van het overeenkomstige instrument of toestel dat in de Gemeenschap wordt vervaardigd, ten einde vast te stellen of dit laatstgenoemde voor dezelfde wetenschappelijke doeleinden kan worden gebruikt als waartoe het instrument of toestel, waarvoor de aanvraag werd gedaan is bestemd en of het vergelijkbare diensten kan bewijzen;

- een wetenschappelijk instrument of toestel wordt beschouwd als op dat ogenblik in de Gemeenschap te worden vervaardigd wanneer zijn leveringstermijn op het ogenblik van de bestelling, de handelsgebruiken in de desbetreffende productiesector in aanmerking genomen, niet veel langer is dan de leveringstermijn van het instrument of toestel waarvoor de aanvraag wordt ingediend of wanneer hij laatstgenoemde leveringstermijn niet in die mate overschrijdt, dat de aanvankelijk voor dit instrument of toestel bepaalde bestemming of gebruik hierdoor sterk in het gedrang zou komen.

4. In elk geval zijn de gebruikelijke voor uitrusting bestemde materialen van vrijstelling uitgesloten, tenzij deze bepaalde kenmerken vertonen die in de Gemeenschap beschikbare materialen niet bezitten.

Artikel 4

De in artikel 3 bedoelde vrijstelling wordt verleend door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de instelling of organisatie is gelegen, waarvoor de betrokken voorwerpen zijn bestemd.

Het verlenen van de vrijstelling wordt afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat aan de hand van de in artikel 8 bedoelde procedure is vastgesteld dat instrumenten of toestellen met dezelfde wetenschappelijke waarde als de instrumenten of toestellen waarvoor vrijstelling van invoerrechten wordt gevraagd, op dat ogenblik niet in de Gemeenschap worden vervaardigd.

Artikel 5

1. De in bijlage II opgenomen voorwerpen en de in artikel 3 bedoelde wetenschappelijke instrumenten en toestellen, die met vrijstelling van rechten werden ingevoerd, mogen zonder voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat, waar de formaliteiten in verband met het in het vrije verkeer brengen hebben plaatsgevonden, niet het voorwerp uitmaken van een lening, verhuring of overdracht, al dan niet tegen betaling.

2. In geval van lening, verhuring of overdracht, al dan niet tegen betaling, aan een instelling of organisatie, die overeenkomstig artikel 2, lid 1, of artikel

3, lid 1, voor de vrijstelling van rechten in aanmerking komt, blijft de vrijstelling van kracht, voor zover bedoelde instelling of organisatie het voorwerp, instrument of toestel voor niet-commerciële doeleinden gebruikt.

In de overige gevallen wordt de verwezenlijking van de lening, verhuring of overdracht, al dan niet tegen betaling, afhankelijk gesteld van de voorafgaande betaling van douanerechten tegen het op het tijdstip van de lening, verhuring of overdracht van kracht zijnde percentage overeenkomstig de soort en de douanewaarde die op dat tijdstip zijn erkend of aanvaard door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar de formaliteiten in verband met het in het vrije verkeer brengen hebben plaatsgevonden.

Artikel 6

1. Er is ingesteld een Comité „Algemene douanewetgeving”, hierna te noemen het „Comité” dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 7

Het Comité onderzoekt elk vraagstuk betreffende de toepassing van deze verordening, dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 8

1. De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van artikel 3, van artikel 4, 2e alinea, en van artikel 5 worden vastgesteld volgens de in lid 2 en 3 omschreven procedure.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de vast te stellen bepalingen. Het Comité brengt over dit ontwerp zijn advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naargelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van 43 stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde bepalingen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde bepalingen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Co-

mité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen bepalingen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

- c) Indien na verloop van een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad deze geen besluit

heeft genomen, worden de voorgestelde bepalingen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE I

Nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
49.11	<p>A. Boeken, publikaties en documenten</p> <p>Prenten, gravures, foto's en ander drukwerk, ongeacht de wijze waarop zij zijn vervaardigd:</p> <p>ex B. andere:</p> <ul style="list-style-type: none"> — boeken en documenten verkregen via andere procédés dan drukken, met inbegrip van micro-reproducties op een ondoorschijnende drager — publikaties waarin uitgenodigd wordt tot het studeren buiten de Europese Gemeenschappen — toeristische affiches en toeristische publikaties (brochures, gidsen, tijdschema's, folders en soortgelijke publikaties), al dan niet geïllustreerd, met inbegrip van die welke door particuliere ondernemingen worden uitgegeven, waarin het publiek wordt uitgenodigd reizen buiten de E.E.G. te maken — publikaties waarin uitgenodigd wordt tot het studeren buiten de Europese Gemeenschappen — catalogi van boeken en publikaties in de verkoop gebracht door een buiten de E.E.G. gevestigde uitgeverij of boekhandelaar — catalogi van films, opnamen of enig ander audiovisueel materiaal met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter, uitgegeven door of voor rekening van de Organisatie van de Verenigde Naties of een van haar bijzondere agentschappen.
ex 90.21	<p>Geografische, hydrografische of hemelkaarten met reliëf, verkregen via andere procédés dan drukken:</p> <p>Opmerking: Van de vrijstelling zijn evenwel uitgezonderd:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) De boeken, publikaties en documenten (met uitzondering van catalogi en de hierboven bedoelde toeristische affiches en publikaties) welke uitsluitend voor handelspropagandistische doeleinden door een particuliere handelsonderneming of voor rekening van een dergelijke onderneming worden gepubliceerd b) Couranten en tijdschriften waarin meer dan 70 % van de beschikbare ruimte in beslag wordt genomen door reclame c) Alle andere voorwerpen (met uitzondering van de bovengenoemde catalogi) waarin meer dan 25 % van de beschikbare ruimte in beslag wordt genomen door reclame. Wanneer er sprake is van toeristische publikaties en affiches geldt dit percentage slechts voor de particuliere handelsreclame

Nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
37.04	<p>B. <i>Audio-visueel materiaal met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter</i></p> <p>Platen en films, belicht, niet ontwikkeld (negatieve en positieve):</p> <p>A. Cinematografische films:</p> <p>ex II — andere positieve, met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter, geproduceerd door de UNO of een van haar bijzondere agentschappen</p>
ex 37.05	Platen, niet geperforeerde en geperforeerde films (andere dan cinematografische films), belicht en ontwikkeld (negatieve en positieve), met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter, geproduceerd door de UNO of een van haar bijzondere agentschappen
ex 37.07	<p>Andere cinematografische films, belicht en ontwikkeld, waarop enkel beelden of waarop zowel beelden als geluid zijn vastgelegd (negatieve en positieve):</p> <p>— Filmjournals waarop al dan niet geluid is vastgelegd waarin gebeurtenissen worden vertoond, die ten tijde van de invoer actueel waren en die werden ingevoerd om te worden afgedrukt hetzij in de vorm van negatieven, belicht en ontwikkeld, hetzij in de vorm van positieven, belicht en ontwikkeld, waarbij de vrijdom is beperkt tot twee kopieën per onderwerp</p>
92.12	<p>Grammofoonplaten, platen, cilinders, rollen, banden, films, draad, enz., geprepareerd voor het opnemen van geluid of waarop geluid is opgenomen, voor de toestellen bedoeld bij post 92.11 of voor dergelijke doeleinden; galvanische vormen en matrijzen voor het maken van platen:</p> <p>B. andere:</p> <p>ex II. andere met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter, geproduceerd door de UNO of een van haar bijzondere agentschappen</p>
ex 49.03	C. <i>Voorwerpen bestemd voor blinden</i> Prentenalbums, prentenboeken, tekenboeken en kleurboeken, gebrocheerd, gekartonneerd, voor kinderen, in reliëfdruk voor blinden
49.11	<p>Prenten, gravures, foto's en ander drukwerk, ongeacht de wijze waarop zij zijn vervaardigd:</p> <p>ex B. andere, in reliëfdruk voor blinden</p>

BIJLAGE II

Nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Begunstigde instellingen of organisaties
37.04	<p><i>Audio-visueel materiaal met een educatief, wetenschappelijk en cultureel karakter</i></p> <p>Platen en films, belicht, niet ontwikkeld (negatieve en positieve):</p> <p>A. Cinematografische films:</p> <p>ex II. andere positieve, met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter</p>	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Statens erkende organisaties (met inbegrip van de radio- en televisie-omroeporganen) alsmede alle openbare of particuliere instellingen en verenigingen met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter

Nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Begunstigde instellingen of organisaties
ex 37.05	Platen, niet geperforeerde films en geperforeerde films (andere dan cinematografische films), belicht en ontwikkeld (negatieve en positieve) met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende organisaties (met inbegrip van de radio- en televisie-omroeporganen) alsmede alle openbare of particuliere instellingen en verenigingen met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter
37.07	Andere cinematografische films belicht en ontwikkeld, waarop enkel geluid is vastgelegd (negatieve en positieve): B. andere positieve: ex I. Filmjournaals waarop al dan niet geluid is vastgelegd) die gebeurtenissen vertonen welke ten tijde van de invoer actueel waren, positieve die geen werkkopieën voor film-laboratoria zijn ex II. andere, met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende organisaties (met inbegrip van de radio- en televisie-omroeporganen) Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende organisaties (met inbegrip van de radio- en televisie-omroeporganen) alsmede alle openbare of particuliere instellingen met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter
49.11	Prenten, gravures, foto's en ander drukwerk, ongeacht de wijze waarop zij zijn vervaardigd: ex B. andere: — wandplaten uitsluitend bestemd voor demonstratie en onderwijs	Openbare of particuliere door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende instellingen met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter
ex 90.21	Instrumenten, apparaten, toestellen en modellen, bestemd voor het geven van demonstraties (voor onderwijs, voor tentoonstellingen, enz.) niet bruikbaar voor andere doeleinden: — modellen, maquettes en wandplaten uitsluitend bestemd voor demonstraties en voor het onderwijs	Openbare of particuliere door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende instellingen met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter
92.12	Grammofoonplaten, platen, cilinders, rollen, banden, films, draad, enz., geprepareerd voor het opnemen van geluid of waarop geluid is opgenomen, voor de toestellen bedoeld bij post 92.11 of voor dergelijke doeleinden; galvanische vormen en matrijzen, voor het maken van platen ex B. met opnamen met een educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende instellingen (met inbegrip van de radio- en televisie-omroeporganen) en openbare of educatief, wetenschappelijk of cultureel karakter
ex 66.02	<i>Voorwerpen bestemd voor blinden</i> Wandelstokken (alpenstokken en zitstokken daaronder begrepen), zweepen, rijzweepen en dergelijke: — witte wandelstokken voor blinden	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende blindeninstituten of organisaties die bijstand verlenen aan blinden

Nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Begunstigde instellingen of organisaties
90.19 B	Hoorapparaten voor hardhorigen en andere voor het verhelpen of verlichten van gebreken of van kwalen dienende apparatuur, die door de patiënt in de hand wordt gehouden of dan wel wordt geïmplantéerd: ex II. andere: — toestellen die blinden in staat stellen zich veilig te bewegen	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende blindeninstituten of organisaties die bijstand verlenen aan blinden
ex 91.01	Zakhorloges, polshorloges en dergelijke, stophorloges daaronder begrepen: — Braillehorloges voor blinden, met kasten gemaakt uit ander materiaal dan edele metalen	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende blindeninstituten of organisaties die bijstand verlenen aan blinden
97.04	Artikelen voor gezelschapsspelen (spellen met motor of met drijfwerk voor openbare gelegenheden, tafeltennisspelen, biljarten en speciale tafels voor casinospellen daaronder begrepen): ex B. andere: — tafels voor spellen aangepast aan het gebruik door blinden	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende blindeninstituten of organisaties die bijstand verlenen aan blinden
Diversen	Andere voorwerpen (zoals leestoe- stellen voor blinden), speciaal ontworpen voor de educatieve, wetenschappelijke of culturele ontwikkeling van blinden	Alle door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende blindeninstituten of organisaties die bijstand verlenen aan blinden

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot volledige of gedeeltelijke schorsing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor sommige produkten van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit Malta

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 113,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1059/69 van de Raad van 28 mei 1969, tot vaststelling van de handelsregeling die van toepassing is op bepaalde goederen, verkregen door verwerking van landbouwprodukten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1491/73 van de Raad⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12,

⁽¹⁾ PB nr. L 141 van 12. 6. 1969, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 151 van 7. 6. 1973, blz. 1.

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de Gemeenschap overeenkomstig bijlage I van de Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Malta, de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor sommige produkten gedeeltelijk moet schorsen; dat het bovendien dienstig is voorlopig sommige van deze in genoemde bijlage I bedoelde tariefpreferenties aan te passen of aan te vullen; dat derhalve voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1974 het voor elk produkt aangegeven vaste element van de belasting die wordt geheven op de onder Verordening (EEG) nr. 1059/69 vallende goederen of het

voor de overige produkten geldende douanerecht door de Gemeenschap moet worden geschorst voor de in de bijlage van deze verordening vermelde produkten van oorsprong uit Malta,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Met ingang van 1 januari en tot en met 31 december 1974 mogen de in de bijlage vermelde produkten van oorsprong uit Malta in de Gemeenschap worden ingevoerd met toepassing van de douanerechten die naast elk produkt zijn aangegeven.

2. Voor de toepassing van deze verordening worden als „produkten van oorsprong” beschouwd de produkten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in het Protocol betreffende de definitie van het begrip „produkten van oorsprong” en betreffende de methoden van administratieve samenwerking, dat gehecht is aan de Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Malta.

Artikel 2

Wanneer produkten die onder de in artikel 1 bedoelde regeling vallen, in de Gemeenschap worden ingevoerd in zodanige hoeveelheden of tegen zodanige prijzen dat daardoor ernstig nadeel wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de producenten in de Gemeenschap die gelijksoortige of rechtstreeks daarmee concurrerende produkten voortbrengen, kunnen de rechten van het gemeenschappelijk doua-

netarief voor de betrokken produkten gedeeltelijk of volledig opnieuw worden toegepast. Deze maatregelen kunnen eveneens worden genomen indien het ernstige nadeel of het gevaar daarvoor beperkt blijft tot één gebied van de Gemeenschap.

Artikel 3

1. Met het oog op de toepassing van artikel 2 kan de Commissie bij verordening besluiten, de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor een bepaalde periode weder in te voeren.

2. Indien de Commissie door een Lid-Staat werd verzocht op te treden, spreekt zij zich uit binnen een termijn van hoogstens tien werkdagen, te rekenen vanaf de ontvangst van het verzoek; zij deelt aan de Lid-Staten mede welk gevolg aan het verzoek werd gegeven.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen tien werkdagen, volgende op de dag van mededeling daarvan, aan de Raad voorleggen. Het beroep op de Raad heeft geen opschortende werking. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de betrokken maatregel wijzigen of vernietigen.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1974.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Invoerrecht
1	2	3
02.01	Vlees en eetbare slachtafvallen, van de dieren bedoeld bij de posten 01.01 tot en met 01.04, vers, gekoeld of bevroren: A. Vlees: III. van varkens: b) ander	vrij
05.03	Paardehaar (crins) en afval van paardehaar, ook indien in vliezen, al dan niet bevestigd op een onderlaag of tussen twee lagen van andere stof: B. Ander	vrij

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Invoerrecht
1	2	3
15.10	Industriële vetzuren, bij raffinage verkregen acid-oils en industriële vetalcoholen:	
	C. Ander industriële vetzuren; bij raffinage verkregen acid-oils	vrij
15.13	Margarine, kunstreuzel en andere bereide spijsvetten . .	20 %
16.02	Andere bereidingen en conserven, van vlees of van slachtafvallen:	
	A. Van levers:	
	I. van ganzen of van eenden	12 %
	B. Andere:	
	II. van wild of van konijn	12 %
	III. overige:	
	b) andere:	
	ex 1. Rundvlees of slachtafvallen van runderen bevattend:	
	— Bereidingen en conserven van runder-tongen	18 %
	2. overige:	
	aa) van schapen	16 %
	bb) andere	18 %
20.02	Groenten en moeskruiden, bereid of verduurzaamd zonder azijn of azijnzuur:	
	E. Zuurkool	16 %
	ex F. Kappers	16 %
20.07	Ongegiste vruchtesappen (met inbegrip van druivemost) en ongegiste groentesappen, zonder toegevoegde alcohol, ook indien met toegevoegde suiker:	
	A. met een dichtheid van meer dan 1,33 bij 15 ° C:	
	III. andere:	
	ex a) met een waarde van meer dan 30 R.E. per 100 kg nettogewicht:	
	— van vruchten bedoeld bij post 08.01 met uitzondering van ananassen	25 %
	b) met een waarde van 30 R.E. of minder per 100 kg nettogewicht:	
	ex 1. met een gehalte aan toegevoegde suiker van meer dan 30 gewichtspercenten:	
	— van vruchten bedoeld bij post 08.01 met uitzondering van ananassen	25 % + (H)
	ex 2. andere:	
	— van vruchten bedoeld bij post 08.01 met uitzondering van ananassen	25 %
	B. met een dichtheid van 1,33 of minder bij 15 ° C:	
	II. andere:	
	a) met een waarde van meer dan 30 R.E. per 100 kg nettogewicht:	
	2. van pompelmoezen of van pomelo's . . .	12 %

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Invoerrecht
1	2	3
20.07 (vervolg)	ex 3. van andere citrusvruchten:	
	aa) met toegevoegde suiker	11 %
	bb) andere	11 %
	ex 6. van andere vruchten of van andere groenten met uitzondering van abrikozen en van perziken:	
	aa) met toegevoegde suiker	13 %
	bb) andere	13 %
	7. Mengsels:	
	ex bb) andere, met uitzondering van mengsel bevattende, afzonderlijk of in totaal, meer dan 25 percent sappen van druiven, van citrusvruchten, van ananassen, van appels, van peren, van tomaten, van abrikozen of van perziken:	
	11. met toegevoegde suiker	13 %
	22. overige	13 %
	b) met een waarde van 30 R.E. of minder per 100 kg nettogewicht:	
	2. van pompelmoezen of van pomelo's:	
	aa) met een gehalte aan toegevoegde suiker van meer dan 30 gewichtspercenten	12 % + (H)
	bb) andere	12 %
	4. van andere citrusvruchten:	
	aa) met een gehalte aan toegevoegde suiker van meer dan 30 gewichtspercenten	11 % + (H)
	bb) met een gehalte aan toegevoegde suiker van 30 of minder gewichtspercenten	11 %
	cc) geen toegevoegde suiker bevattend	11 %
	ex 7. van andere vruchten of van andere groenten, met uitzondering van abrikozen en perziken:	
	aa) met een gehalte aan toegevoegde suiker van meer dan 30 gewichtspercenten	13 % + (H)
bb) met een gehalte aan toegevoegde suiker van 30 of minder gewichtspercenten	13 %	
cc) geen toegevoegde suiker bevattend	13 %	
8. Mengsels:		
ex bb) andere, met uitzondering van mengsels bevattende, afzonderlijk of in totaal, meer dan 25 percent sappen van druiven, van citrusvruchten, van ananassen, van appels, van peren, van tomaten, van abrikozen of van perziken:		
11. met een gehalte aan toegevoegde suiker van meer dan 30 gewichtspercenten	13 % + (H)	
22. met een gehalte aan toegevoegde suiker van 30 of minder gewichtspercenten	13 %	
33. geen toegevoegde suiker bevattend	13 %	

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Invoerrecht
1	2	3
21.06	Natuurlijke gist, ook indien inactief; samengestelde bakpoeders: A. levende natuurlijke gist: II. Bakkersgist: a) gedroogd b) andere	7 % + ve 7 % + ve
23.01	Meel en poeder van vlees, van slachtafvallen van vis of van schaal-, schelp- of weekdieren, ongeschikt voor menselijke consumptie; kanen: B. Meel en poeder van vis, van schaal-, schelp- of weekdieren	vrij

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Gemeenschap is gegrondvest op een douane-unie;

Overwegende dat, onverminderd de overgangsbepalingen vervat in titel I, hoofdstuk 1 van het vierde deel van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen ⁽¹⁾, de invoering van deze douane-unie hoofdzakelijk is geregeld in het tweede deel, titel I, hoofdstuk 1 van het Verdrag; dat dit hoofdstuk een samenstel van nauwkeurige voorschriften omvat, in het bijzonder ten aanzien van de afschaffing van de douanerechten tussen de Lid-Statens, de vaststelling en de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief, alsmede de autonome wijzigingen of schorsingen van de rechten van dat tarief;

Overwegende dat, hoewel in artikel 27 wordt bepaald dat de Lid-Statens voor het einde van de eerste

etappe, voor zover noodzakelijk, overgaan tot het nader tot elkaar brengen van hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op douanegebied, dit artikel aan de instellingen van de Gemeenschap echter niet de bevoegdheid toekent dwingende bepalingen ter zake vast te stellen; dat bij een diepgaand onderzoek, waartoe met de Lid-Statens werd overgegaan, nochtans de noodzaak is gebleken in bepaalde sectoren door middel van dwingende communautaire bepaling de maatregelen vast te stellen welke onontbeerlijk zijn voor de invoering van een douanewetgeving, welke een uniforme toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief, en van de verschillende, in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek voorziene, heffingen verzekert;

Overwegende dat te dien einde de Raad onder meer reeds de richtlijn van 30 juli 1968 heeft vastgesteld inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot: het aanbrenge bij de douane van goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen, en de voorlopige opslag van deze goederen ⁽²⁾, hierna te noemen „richtlijn inzake het aanbrenge van goederen bij de douane”, alsmede de richtlijn van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende uitstel van betaling van douanerechten, heffingen van gelijke werking en landbouwheffingen ⁽³⁾, hierna te noemen „richtlijn inzake uitstel van betaling”;

⁽²⁾ PB nr. L 194 van 6. 8. 1968, blz. 13 (Richtlijn 68/312/EEG).

⁽³⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 14 (Richtlijn 69/76/EEG).

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

Overwegende dat het in het vrije verkeer brengen, in de zin van artikel 10, lid 1, van het Verdrag, van goederen die uit een derde land in een Lid-Staat zijn ingevoerd, gevolgen heeft voor de gehele Gemeenschap; dat dit derhalve een specifiek communautair karakter draagt en zich daardoor onderscheidt van het in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer, van deze zelfde goederen, waarvoor bovendien de toepassing van verschillende nationale bepalingen, met name van fiscale aard, vereist is, zodat dit dus slechts kan geschieden in de Lid-Staat waar genoemde goederen daadwerkelijk worden verbruikt;

Overwegende dat de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten procedureregels vaststellen welke in het merendeel van de gevallen uitsluitend bedoeld zijn voor het in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer, van de goederen; dat hieruit voortvloeit dat het in het vrije verkeer brengen van genoemde goederen meestal niet afzonderlijk kan geschieden, met name met het oog op het later in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer, van deze goederen in een andere Lid-Staat;

Overwegende dat deze bepalingen bovendien nog aanzienlijke verschillen vertonen, welke tot gevolg hebben dat zowel de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen en andere in het kader van het gemeenschappelijke landbouwbeleid voorziene belastingen, als de andere communautaire bepalingen welke voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen eventueel in acht moeten worden genomen, onder verschillende voorwaarden worden toegepast; dat de verschillen in behandeling welke hieruit voor de importeurs van de Gemeenschap voortvloeien, naar gelang van de Lid-Staat waar de inklaaringsformaliteiten plaatsvinden, verleggingen van het handelsverkeer en kunstmatige verplaatsing van activiteiten kunnen veroorzaken;

Overwegende dat deze bepalingen rechtstreeks van invloed zijn op de instelling en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat, rekening houdend met de realiseringsgraad van de douane-unie, het noodzakelijk is dat gemeenschappelijke procedureregels, ten minste in de vorm van een richtlijn, worden vastgesteld inzake het in het vrije verkeer brengen van goederen; dat dezelfde regels, in de Lid-Staat van invoer, eveneens kunnen worden gevolgd voor het in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer; van deze zelfde goederen;

Overwegende dat deze gemeenschappelijke regels het mogelijk moeten maken een juiste toepassing van zowel de douanerechten, heffingen van gelijke wer-

king, landbouwheffingen of andere in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziene belastingen, als van de andere communautaire bepalingen, waaraan eventueel het in het vrije verkeer brengen van goederen is onderworpen, te verzekeren; dat zij echter iedere overbodige formaliteit dienen uit te sluiten; dat zij bovendien voldoende soepel moeten zijn om te kunnen worden aangepast aan de verschillende omstandigheden en om rekening te kunnen houden met de ontwikkeling van de administratieve techniek, met name op het vlak van de informatica;

Overwegende dat het van belang is de uniforme toepassing van deze gemeenschappelijke regels te verzekeren en daartoe een communautaire procedure te voorzien welke het mogelijk maakt de toepassingsmodaliteiten hiervoor binnen een redelijke termijn vast te stellen; dat er aanleiding bestaat een beroep te doen op het Comité algemene douanewetgeving ingesteld bij Verordening (EEG) nr. van de Raad van betreffende de invoer met vrijstelling van rechten van het gemeenschappelijke douanetarief van voorwerpen van opvoedende, wetenschappelijke of culturele aard, ten einde een nauwe en doelmatige samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie op dit gebied tot stand te brengen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onverminderd de toepassing van de eventueel in het kader van specifieke communautaire voorschriften vastgestelde bijzondere bepalingen, stelt deze richtlijn de regels vast die dienen te worden opgenomen in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten betreffende het in het vrije verkeer brengen, in de zin van artikel 10, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de E.E.G., van goederen:

— die bij de douane zijn aangebracht en eventueel onder de regeling voorlopige opslag zijn geplaatst onder de voorwaarden voorzien bij de richtlijn inzake het aanbrengen van goederen bij de douane,

of

— die reeds eerder onder een andere douaneregeling geplaatst waren.

Titel I

Algemene regeling

Artikel 2

Om de in artikel 1 bedoelde goederen in het vrije verkeer te kunnen brengen dient in een douanekantoor een aangifte voor het in het vrije verkeer brengen, hierna te noemen „aangifte”, te worden overgelegd.

Artikel 3

De aangifte kan worden opgesteld door iedere in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die in de staat is bij de douane de goederen, alsmede alle documenten welke moeten overgelegd om de aangifte te doen aanvaarden, aan te bieden.

In het navolgende wordt de natuurlijke of rechtspersoon die de aangifte opstelt „aangever” genoemd.

Artikel 4

1. De aangifte dient schriftelijk te worden opgesteld en door de aangever te worden ondertekend.

De aangifte dient de vermeldingen te omvatten welke nodig zijn voor de identificatie van de goederen en voor de toepassing van zowel de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouweffingen en andere in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziene belastingen, als van alle andere communautaire bepalingen, welke voor het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen in acht dienen te worden genomen.

2. Bij de aangifte dient alle documentatie te worden gevoegd welke moet worden overgelegd om de juiste toepassing mogelijk te maken van de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouweffingen en andere in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziene belastingen, alsmede van de andere communautaire bepalingen die voor het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen in acht dienen te worden genomen.

3. Bij wijze van uitzondering kan de douanediens een termijn vaststellen om ofwel een aangifte, die bepaalde, van de in lid 1, tweede alinea, bedoelde vermeldingen niet omvat, aan te vullen, ofwel om één of meer van de in lid 2 bedoelde documenten over te leggen. In dit geval moet het vrijgeven van de goederen voor het vrije verkeer als bedoeld in artikel 13, afhankelijk worden gesteld van het stellen van een zekerheid.

In ieder geval dienen de vermeldingen, welke nodig zijn voor de identificatie van de goederen waarop de aangifte betrekking heeft, hierin voor te komen.

Artikel 5

De persoon die, krachtens het bepaalde in artikel 3, gemachtigd is de aangifte op te stellen en die niet beschikt over alle hiertoe noodzakelijke gegevens, wordt, onder door de douanediens vastgestelde voorwaarden toegestaan van te voren de goederen te onderzoeken en monsters te nemen.

Artikel 6

1. De aangifte kan worden gedaan in ieder douanekantoor van de Gemeenschap, dat bevoegd is voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen waarop deze aangifte betrekking heeft.

2. Wanneer de bepalingen van de Aanvullende aantekening 3 van afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief worden toegepast, dient een aangifte te worden gedaan voor ieder machineonderdeel dat het onderwerp uitmaakt van een afzonderlijke zending.

3. De douanediens kan toestaan dat de aangifte wordt overgelegd voordat de aangever in staat is de goederen aan te bieden. In deze vergunning kan echter, afhankelijk van de omstandigheden, een termijn worden vastgesteld.

Artikel 7

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 4, lid 3, zijn niet ontvankelijk, de aangiften welke onregelmatigheden in de vorm vertonen of die niet vergezeld zijn van de documenten die verplicht dienen te worden overgelegd.

Eveneens onontvankelijk zijn de aangiften die worden overgelegd in een douanekantoor dat niet bevoegd is voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen waarop deze aangiften betrekking hebben, of die betrekking hebben op goederen die niet in overeenstemming zijn met de communautaire bepalingen, welke in acht dienen te worden genomen voor het in het vrije verkeer brengen hiervan.

Artikel 8

1. De aangiften die door de douane als ontvankelijk worden erkend worden ogenblikkelijk door hem aanvaard volgens de in iedere Lid-Staat vastgestelde vorm.

Wanneer echter met toepassing van het bepaalde in artikel 6, lid 3, aangifte is gedaan voordat de goederen waarop deze betrekking heeft bij het douanekantoor of op een andere door de douane aangewezen plaats zijn aangekomen kan deze aangifte eerst onmiddellijk via deze aankomst aanvaard worden en voor zover de in artikel 3 van de richtlijn inzake het aanbrengen bij de douane van goederen voorziene formaliteiten vervuld zijn.

2. De datum van aanvaarding van de aangifte dient daarop te worden vermeld daar dat de datum is voor de toepassing van de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouweffingen en andere in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziene belastingen, alsmede van alle communautaire bepalingen welke voor het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen in acht dienen te worden genomen.

Artikel 9

1. De onder de bij artikel 8 bedoelde voorwaarden aanvaarde aangiften kunnen door de aangever worden gerectificeerd voor wat betreft een of meer van de bij artikel 4, lid 1, bedoelde vermeldingen. Deze rectificaties kunnen echter slechts worden toegestaan voor zover de goederen nog niet door de douanediens zijn vrijgegeven voor het vrije verkeer en voor zover er nog geen enkele overtreding ten laste van de aangever is geconstateerd.

De douane kan toestaan dat de in voorgaande alinea bedoelde rectificaties worden aangebracht door middel van een nieuwe aangifte, die bestemd is om de oorspronkelijke aangifte te vervangen. De voor de aanvaarding van deze nieuwe aangifte aan te houden datum is die van de aanvaarding van de oorspronkelijke aangifte.

2. Indien de aangever de noodzaak hiervan naar behoren kan aantonen kan de douane hem eveneens toestaan, onder hetzelfde voorbehoud als bedoeld bij lid 1, eerste alinea, tweede zin, een aangifte in te trekken of deze te vervangen door een aangifte voor een ander douanestelsel.

Artikel 10

1. De douane kan, indien zij dit nuttig acht, overgaan tot onderzoek van het geheel of een gedeelte van de aangegeven goederen.

2. Het onderzoek van de goederen dient te geschieden op de daartoe aangewezen plaats en gedurende de openingsuren van de douanekantoren.

De douanediens kan echter op verzoek en op kosten van de aangever toestaan dat de goederen op een andere plaats en gedurende andere uren dan bovenbedoeld worden onderzocht.

3. Het vervoer van de goederen naar de plaats waar zij zullen worden onderzocht, het uitpakken, het wederinpakken en alle andere bewerkingen welke nodig zijn voor dit onderzoek worden door de aangever of onder zijn verantwoordelijkheid verricht. In alle gevallen komen de kosten hiervan voor zijn rekening.

4. De goederen die naar de plaats zijn gebracht waar zij zullen worden onderzocht mogen op generlei wijze worden verplaatst of behandeld zonder toestemming van de douane.

5. Het onderzoek van de goederen geschiedt in tegenwoordigheid van de aangever of van een persoon die voor zijn rekening handelt. Indien binnen de door de douane gestelde termijn het onderzoek niet heeft kunnen plaatsvinden, door afwezigheid van de aangever of een vertegenwoordiger van deze laatste, worden de voorwaarden waaronder dit onderzoek toch kan plaatsvinden vastgesteld door de Lid-Staten.

6. De douane kan bij het onderzoek van de goederen monsters nemen ten einde deze te laten analyseren of nader te laten controleren.

De kosten van de analyse of het verdere onderzoek komen ten laste van de administratie.

Artikel 11

1. De douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen en andere in het kader van de gemeenschappelijk landbouwpolitiek voorziene belastingen, alsmede de andere communautaire maatregelen welke zijn voorzien ten aanzien van de voor het vrije verkeer aangegeven goederen, worden toegepast volgens de resultaten van de door de bevoegde autoriteiten verrichte verificatie van zowel de vermeldingen van de aangifte en de hierbij gevoegde documenten, als van het eventuele onderzoek van de goederen.

Wanneer het verrichte onderzoek slechts betrekking heeft op een gedeelte van de goederen, worden de resultaten van dit onderzoek toegepast op alle goederen welke het onderwerp uitmaken van de aangifte.

Indien echter de resultaten van het gedeeltelijk onderzoek door de aangever worden betwist kan deze laatste verzoeken dat alle goederen waarvoor de aangifte is gedaan aan een onderzoek worden onderworpen.

2. Het bepaalde in lid 1, eerste alinea, staat een eventuele rectificatie van de heffing, met name naar aanleiding van het resultaat van later door de douane verrichte controles niet in de weg.

Artikel 12

1. Onverminderd de bijzondere regels die van toepassing zijn in het kader van algemene of specifieke communautaire voorschriften, en onder voorbehoud van het bepaalde in lid 2 tot en met 4, worden de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen en andere in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek voorziene belastingen geheven volgens de percentages of bedragen die van kracht zijn op de datum van aanvaarding van de aangifte. Deze zelfde datum dient in aanmerking te worden genomen voor het vaststellen van de andere heffingselementen, alsmede voor de toepassing van de andere communautaire bepalingen, welke voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen in acht dienen te worden genomen.

2. Wanneer een verlaging van de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen of andere in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek voorziene belastingen, die van toepassing zijn op de goederen, plaatsvindt na de datum van aanvaarding van de aangifte, maar voordat de

goederen door de douanediens zijn vrijgegeven voor het vrije verkeer, kan de aangever de toepassing van het gunstigste percentage of bedrag eisen.

Deze bepalingen zijn echter niet van toepassing:

- a) wanneer de douanediens de goederen niet heeft kunnen vrijgeven voor het vrije verkeer om redenen die uitsluitend aan de aangever te wijten zijn;
- b) wanneer op de goederen landbouwheffingen van toepassing zijn waarvan van te voren het bedrag is vastgesteld.

3. Wanneer uit een derde land onder de regeling communautair douanevervoer ingevoerde goederen van het douanekantoor van binnenkomst in de Gemeenschap worden vervoerd naar een ander douanekantoor, waar zij voor het vrije verkeer worden aangegeven, zijn op deze goederen de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen of andere in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek voorziene belastingen van toepassing, die van kracht waren op de datum van afgifte van het douanedocument voor extern communautair douanevervoer wanneer:

- a) door de aangever kan worden aangetoond dat de toepassing van de bepalingen van dit lid op deze datum bij het douanekantoor van vertrek werd verzocht;
- b) dat de documenten welke eventueel voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen dienen te worden overgelegd op deze zelfde datum geldig waren.

Deze zelfde bepalingen zijn van toepassing wanneer de goederen worden vervoerd naar een douanekantoor gelegen binnen de Gemeenschap overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 of artikel 7, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 542/69 van 18 maart 1969 betreffende het communautair douanevervoer⁽¹⁾, waarbij de datum waarop het douanekantoor van binnenkomst in de Gemeenschap de goederen heeft aanvaard in de plaats komt van de datum van afgifte van het douanedocument voor communautair douanevervoer, zoals bedoeld in voorgaande alinea.

Indien de bepalingen van dit lid worden toegepast dient het in het vrije verkeer brengen van de goederen te geschieden zodra de goederen zijn aangekomen bij het douanekantoor van bestemming of op de door dit kantoor aangewezen plaats.

4. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing bij het in het vrije verkeer brengen van ieder der machineonderdelen, welke het onderwerp uitmaken van afzonderlijke zendingen, met toepassing van de douanerechten welke zijn voorzien voor de gemonteerde machine, overeenkomstig de bepalingen van de Aanvullende aantekening 3 bij afdeling XVI van het gemeenschappelijk douanetarief.

⁽¹⁾ PB nr. L 77 van 29. 3. 1969, blz. 1.

Artikel 13

De douanediens kan de goederen eerst vrijgeven voor het vrije verkeer wanneer de douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen of andere in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek voorziene belastingen, die op deze goederen van toepassing zijn, zijn betaald of indien hiervoor een zekerheid gesteld of indien hiervoor een uitstel van betaling werd toegestaan onder de voorwaarden voorzien bij de richtlijn inzake uitstel van betaling.

Titel II

Bijzondere regelingen

Artikel 14

Behalve indien in de artikelen 15 tot en met 19 het tegengestelde is bepaald, zijn de bepalingen van titel I van toepassing op de in deze artikelen voorziene bijzondere procedures.

Artikel 15

Onverminderd de toepassing van de bijzondere bepalingen betreffende postzendingen en postpakketten, kunnen de Lid-Staten voorzien dat voor goederen die worden ingevoerd zonder handelsoogmerk, alsmede voor goederen van geringe waarde, met name die welke deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers, een mondelinge of een stilzwijgende aangifte wordt gedaan.

In afwijking op het bepaalde in artikel 3 behoeft de aangever die een mondelinge aangifte mag doen, niet in de Gemeenschap gevestigd te zijn.

Artikel 16

1. De douane kan de aangever toestaan bepaalde gegevens voor de aangifte naderhand te verschaffen of over te nemen in de vorm van aanvullende aangiften, die een globaal periodiek of samenvattend karakter kunnen hebben.

2. De vermeldingen op de aanvullende aangiften worden geacht, met de vermeldingen van de aangiften waarop zij betrekking hebben, één enkele en ondeelbare akte te vormen, welke geldig wordt op de datum van aanvaarding van de oorspronkelijke aangifte.

Artikel 17

1. Indien aan een onderneming analoge faciliteiten zijn verleend ten aanzien van het in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer, van de goederen, welke zij invoert uit derde landen, kan deze door de douane gemachtigd worden genoemde goederen in haar lo-

kalen of naar een daartoe aangewezen andere plaats te brengen of te laten brengen ten einde erover te kunnen beschikken, zonder dat zij bij de douane zijn aangeboden op het ogenblik van hun aankomst te bestemder plaatse en voordat de op deze goederen betrekking hebbende aangifte is gedaan.

De bepalingen van dit lid zijn van toepassing op de rechtstreeks uit derde landen ingevoerde goederen, alsmede op die goederen die afkomstig zijn uit een vrije zone of die geplaatst zijn onder een douaneregeling, welke de schorsing van douanerechten, heffingen van gelijke werking, landbouwheffingen en andere in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziene belastingen inhoudt.

2. De goederen dienen in de boeken van de onderneming te worden opgenomen zodra zij te bestemder plaatse zijn aangekomen.

3. De aangifte van de onder de in dit artikel voorziene voorwaarden ingevoerde goederen dient aan het hiertoe aangewezen douanekantoor te worden overgelegd binnen de door de douanediens gestelde termijn.

Met het oog op de toepassing van de bepalingen van artikel 12, lid 1, treedt de datum van opneming van de goederen in de boeken van de onderneming in de plaats van de datum van aanvaarding van de aangifte die betrekking heeft op deze goederen.

4. Voor zover hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan de bepalingen van lid 3, tweede alinea, kan de douane toestaan dat voor deze goederen globale of periodieke regularisatie-aangiften worden gedaan, eventueel onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 19.

5. De in lid 1 bedoelde toestemming wordt verleend onder de door de douane vastgestelde voorwaarden. Deze laatste kan met name verlangen steeds onmiddellijk, in de vorm die hij vaststelt, op de hoogte te worden gesteld van iedere aankomst van goederen te bestemder plaatse.

De toestemming kan worden beperkt tot bepaalde goederen welke met name door de douane worden aangeduid. De toestemming is herroepbaar.

6. De toepassing van de bepalingen van dit artikel verhindert de douanediens op generlei wijze alle controles te verrichten welke hij nodig acht om zich te vergewissen van de regelmatigheid van de transacties.

Artikel 18

Degenen die voor toepassing van de bepalingen van artikel 16 en 17 in aanmerking komen dienen zich bij de douanediens te verbinden zich te houden aan de bijzondere verplichtingen die hieruit voortvloeien. De douane kan te dien einde een zekerheid eisen, waarvan zij de vorm en het bedrag vaststelt.

Artikel 19

1. De bij artikel 4 bedoelde schriftelijke aangifte kan worden vervangen door de toezending, door de aangever aan het hiertoe aangewezen douanekantoor, van gegevens in code of in iedere andere door de douanediens vastgestelde vorm, welke overeenstemmen met de voor de schriftelijke aangifte vereiste vermeldingen, met het oog op hun computerbehandeling.

2. De voorwaarden waaronder de toezending van deze gegevens kan plaatsvinden, worden door de douane vastgesteld.

Titel III

Slotbepalingen

Artikel 20

1. Onverminderd de eventueel in het kader van de communautaire voorschriften vastgestelde bepalingen voor indirecte belastingen en compenserende maatregelen, bedoeld in artikel 99 van het Verdrag kunnen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten voorschrijven dat de in de onderhavige richtlijn voorziene procedures eveneens worden gebruikt voor de toepassing van de nationale maatregelen, die voor het in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer van de voor het vrije verkeer aangegeven goederen in acht dienen te worden genomen.

2. De bevoegde nationale autoriteiten nemen alle nodige maatregelen om het vrije vervoer binnen de Gemeenschap te waarborgen van de goederen die enkel in het vrije verkeer zijn gebracht.

Daartoe kunnen de in het vrije verkeer gebrachte goederen onder een douaneregeling worden geplaatst, welke waarborgt dat de nationale maatregelen worden gerespecteerd, welke voor het in het vrije verkeer brengen, ten aanzien van de autonome belastingen en heffingen bij invoer, van de goederen in acht dienen te worden genomen. Wanneer zij bestemd zijn om onmiddellijk naar een andere Lid-Staat te worden vervoerd, worden zij onder een douaneregeling geplaatst welke het vrije vervoer binnen de Gemeenschap waarborgt.

Artikel 21

De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de artikelen 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12, 17, 18 en 19 van de onderhavige richtlijn worden vastgesteld volgens de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. omschreven procedure.

Artikel 22

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om deze richtlijn uiterlijk per . . . ten uitvoer te leggen.

2. Elke Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de maatregelen die hij treft voor de toepassing van de onderhavige richtlijn.

De Commissie geeft deze inlichtingen door aan de overige Lid-Staten.

Artikel 23

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwproducten als voedselhulp

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 209,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de Gemeenschap voedselhulp verleent aan ontwikkelingslanden of landen die getroffen zijn door rampen en dat zij de financiering hiervan verzekert;

Overwegende dat deze uitgaven op grond van de huidige reglementering naargelang van de produkten en van de voorwaarden of geheel uit hoofdstuk 90 van de algemene begroting van de Gemeenschappen getiteld „Uitgaven op het gebied voedselhulp” of door de Afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, dan wel door elk van beide voor een deel verschillend worden gefinancierd;

Overwegende dat in deze situatie enerzijds de kosten van het gemeenschappelijk marktbeleid in de betrokken sectoren en anderzijds de kosten van het voedselhulpbeleid niet duidelijk zichtbaar kunnen worden gemaakt; dat bovendien het beheer der kredieten wordt bemoeilijkt, omdat de uitgaven nu eens op de Afdeling Garantie van het E.O.G.F.L. dan weer op hoofdstuk 90 van de begroting, dan weer deels op elk van beide moeten worden afgeboekt;

Overwegende dat de voorwaarden voor financiering door de Gemeenschappen van uitgaven, die voortvloeien uit de levering van landbouwproducten als voedselhulp in de onderscheiden sectoren dienen te worden geharmoniseerd en dat bijgevolg de huidige regeling dient te worden gewijzigd, waarbij in afwijking van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-

ning (EEG) nr. 2788/72⁽²⁾ en met name van de artikelen 1 en 3 daarvan, de uitgaven overeenkomende met het verschil tussen de interne prijzen van de Gemeenschap en de wereldmarktprijzen ten laste van het E.O.G.F.L. en de andere uitgaven dan die welke door het E.O.G.F.L. voor zijn rekening worden genomen, ten laste van genoemd hoofdstuk 90 moeten komen;

Overwegende dat de onderhavige regeling slechts van toepassing zal zijn voor uitgaven inzake leveringen als voedselhulp verricht volgens overeenkomsten, akkoord of verordeningen van de Raad, die na 30 november 1973 zijn gesloten of vastgesteld;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2306/70 van de Raad van 10 november 1970 betreffende de financiering van de uitgaven voor interventie op de interne markt in de sector melk en zuivelprodukten⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2681/72⁽⁴⁾, zodanig dient te worden gewijzigd dat de daarin vervatte regeling slechts zal gelden voor leveringen in het kader van reeds afgesloten overeenkomsten of akkoorden;

Overwegende dat het, ter vergemakkelijking van de uitvoering van de communautaire voedselhulpacties, wenselijk is voor de onder hoofdstuk 90 van de begroting vallende uitgaven een voorschotsysteem te handhaven dat gebaseerd is op het systeem dat is ingevoerd voor het E.O.G.F.L.;

Overwegende dat het wenselijk is de mogelijkheid te scheppen dat de Commissie, indien de behoefte daaraan zich doet gevoelen, uitvoeringsbepalingen kan vaststellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De uitgaven wegens de levering van landbouwproducten als voedselhulp en verricht overeenkomstig

⁽²⁾ PB nr. L 295 van 30. 12. 1972, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 249 van 17. 11. 1970, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB nr. L 289 van 27. 12. 1972, blz. 12.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

na 30 november 1973 vastgestelde Verordeningen van de Raad of van overeenkomsten of akkoorden door de Raad na deze datum afgesloten, worden van gemeenschapswege gefinancierd en vallen, in afwijking van Verordening (EEG) nr. 729/70, ten dele onder het E.O.G.F.L., Afdeling Garantie, en ten dele onder hoofdstuk 90 „Uitgaven op het gebied van voedselhulp” van de begroting van de Europese Gemeenschappen.

Deze uitgaven omvatten de waarde van de goederen en de uitgaven voor de onderscheiden stadia van uitvoering, waarvan de lasten, overeenkomstig de leveringsvoorwaarden, voor de Gemeenschap komen, met uitsluiting echter van beheerskosten.

Artikel 2

1. Onder het E.O.G.F.L., Afdeling Garantie, valt het deel der uitgaven dat overeenkomt met restituties bij uitvoer naar derde landen, met uitzondering van de restituties voor bijzondere bestemmingen.

2. Onder hoofdstuk 90 „Uitgaven op het gebied voedselhulp” van de begroting van de Europese Gemeenschappen valt dat deel van de in artikel 1 bedoelde uitgaven dat niet wordt gedekt door het voorgaande lid.

Artikel 3

1. De Lid-Staten wijzen de diensten en organen aan, die zij machtigen tot uitbetaling van de in de onderhavige verordening bedoelde uitgaven. Ingeval een dergelijke opgave nog niet mocht zijn gedaan, verstrekken zij de Commissie zo spoedig mogelijk de gegevens betreffende met name het statuut van deze diensten en organen, de administratieve en boekhoudkundige voorschriften voor de werking ervan, alsmede jaarlijks de rapporten of delen van rapporten die door hen of door de bevoegde controlediensten met betrekking tot die uitgaven worden opgesteld.

2. Na raadpleging van het Comité, bedoeld in artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 729/70,

- besluit de Commissie voor deze uitgaven periodiek en op hun verzoek aan de betrokken Lid-Staten voorschotten te verlenen;
- gaat zij over tot afsluiting van de rekeningen van de Lid-Staten op grond van de bewijsstukken die deze haar toezenden.

Artikel 4

Verordening (EEG) nr. 2306/70 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 4, lid 1, sub i), wordt aangevuld door inlassing van de volgende zinsnede na de woorden „uit hoofde van de”: „vóór 1 december 1973 vastgestelde”.
2. Artikel 5, lid 1, sub i), wordt aangevuld door inlassing van de volgende zinsnede na de woorden „uit hoofde van de”: „vóór 1 december 1973 vastgestelde”.

Artikel 5

De artikelen 8 en 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70 zijn van overeenkomstige toepassing op de in de onderhavige verordening bedoelde uitgaven.

Artikel 6

De uitvoeringsbepalingen van deze verordening worden voor zover nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 729/70.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van kracht met ingang van 1 december 1973.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de verlenging van de termijn voor de tenuitvoerlegging van de Richtlijn van de Raad nr. 72/160/EEG van 17 april 1972, ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw en van de aanwending van cultuurgrond tot verbetering van de structuur in het Deense Koninkrijk

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 21 december 1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de Regering van Denemarken heeft medegedeeld dat zij moeilijkheden ondervindt met betrekking tot de tenuitvoerlegging van Richtlijn van de Raad nr. 72/160/EEG ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw en van de aanwending van cultuurgrond tot verbetering van de structuur ⁽¹⁾;

Overwegende dat de moeilijkheden van tijdelijke aard zijn;

Overwegende dat het bijgevolg dienstig is de Regering van Denemarken ertoe te machtigen om de tenuitvoerlegging van vorengenoemde richtlijn op te schorten;

Overwegende dat de Gemeenschap tijdens die overgangperiode evenwel moet kunnen beschikken over voldoende inlichtingen betreffende de ontwikkeling van de landbouwstructuur in Denemarken,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 17 van Richtlijn nr. 72/160/EEG en van artikel 1 van Richtlijn nr. 73/210/EEG ⁽²⁾ wordt het Koninkrijk Denemarken ertoe gemachtigd om uiterlijk op 31 december 1976 de nodige maatregelen in werking te doen treden om gevolg te geven aan Richtlijn nr. 72/160/EEG.

Artikel 2

1. Het Koninkrijk Denemarken zal ieder jaar vóór 1 mei aan de Commissie de nodige inlichtingen verstrekken betreffende de ontwikkeling van de situatie op het gebied van de landbouwstructuur; deze inlichtingen moeten per gebied worden voorgelegd.

2. De door het Koninkrijk Denemarken overeenkomstig het voorgaande lid verstrekte gegevens, worden gebruikt in het kader van het jaarverslag dat krachtens artikel 15 van Richtlijn nr. 72/160/EEG door de Commissie moet worden voorgelegd en door de Raad beoordeeld.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot het Koninkrijk Denemarken.

⁽¹⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. L 207 van 24. 7. 1973, blz. 48.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Bericht van openbare inschrijving van het Fonds d'Orientation et de Régularisation des Marchés Agricoles (FORMA), Paris, voor de leveringskosten van 1 999 ton magere-melkpoeder als voedselhulp

Overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 2721/72 ⁽¹⁾, 1885/73 ⁽²⁾ en 348/74 ⁽³⁾, en volgens de openbare verkoop bij inschrijving in het kader van de voedselhulp voor de leveringskosten van magere-melkpoeder uit de voorraden van de interventiebureaus ⁽⁴⁾ gaat het FORMA over tot het houden van een openbare inschrijving voor de leveringskosten fob Duinkerken, Le Havre of Marseille van 1 999 ton magere-melkpoeder, af te nemen uit de in de bijlage genoemde opslagplaatsen.

De levering fob geschiedt op een door het betrokken interventiebureau vast te stellen datum na 14 en vóór 31 maart 1974.

De termijn voor de indiening van de aanbiedingen verstrijkt op 26 februari 1974, om 12 uur.

⁽¹⁾ PB nr. L 291 van 28. 12. 1972, blz. 28.

⁽²⁾ PB nr. L 192 van 13. 7. 1973, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. L 41 van 13. 2. 1974, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. C 66 van 15. 8. 1973, blz. 14.

BIJLAGE

Magasins généraux Champagne-Ardenne 08000 Charleville-Mézières	540 t
Docks Sursol 49260 Montreuil-Bellay	909 t
Magasins généraux 54000 Nancy	160 t
Clamageran 76000 Rouen	100 t
Cie. des Docks et Entrepôts 76000 Rouen	120 t
SA Laiterie St-Père-en-Rétz 85600 Montaigu	170 t

Bericht van inschrijving van de Einfuhr- und Vorratsstelle für Fette (EVSt-F), Frankfurt, voor de kosten van levering van 1 000 ton magere-melkpoeder aan Ethiopië in het kader van de voedselhulp

Overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nrs. 2721/72 ⁽¹⁾, 1885/73 ⁽²⁾, 192/74 ⁽³⁾ en 349/74 ⁽⁴⁾, en volgens het bericht van verkoop bij inschrijving in het kader van de voedselhulp voor de leveringskosten van magere-melkpoeder uit de voorraden van de interventiebureaus ⁽⁵⁾, gaat het EVSt-F over tot het houden van een openbare inschrijving voor de kosten van levering cif van 1 000 ton magere-melkpoeder bestemd voor Ethiopië.

De levering geschiedt als volgt:

- 250 t cif Djibouti,
- 500 t cif Assab,
- 250 t cif Massawa.

Het te leveren magere-melkpoeder wordt afgenomen bij het Duitse interventiebureau uit in de bijlage voorkomende en in de aanbieding vermelde opslagplaatsen.

De inschepping geschiedt uiterlijk op 5 april 1974.

De inschrijver die de toewijzing heeft ontvangen deelt binnen de kortst mogelijke termijn aan het Duitse interventiebureau en aan het begunstigde land de in artikel 5, punt 1, sub a) en b), van Verordening (EEG) nr. 349/74 bedoelde inlichtingen mede.

De termijn voor de indiening van de aanbiedingen verstrijkt op 12 maart 1974, om 12 uur.

⁽¹⁾ PB nr. L 291 van 28. 12. 1972, blz. 28.

⁽²⁾ PB nr. L 192 van 13. 7. 1973, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. L 21 van 25. 1. 1974, blz. 33.

⁽⁴⁾ PB nr. L 41 van 13. 2. 1974, blz. 7.

⁽⁵⁾ PB nr. C 66 van 15. 8. 1973, blz. 14.

BIJLAGE

Wilhelm Rotermund GmbH 2390 Flensburg Postfach 281 Lager: Flensburg-Jarplund	250 t
Rhenus AG 2102 Hamburg 93 Postfach 930423 Lager: Hadermarschen	250 t
Johann Hanssen 2240 Heide (Holst.) Meldorfer Straße 141 Lager: Heide	250 t
Röhlig & Co. 2800 Bremen 1 Postfach 85 Lager: Neumünster	250 t